A cselekedetek a hit kifejeződése

(Works Is Faith Expressed)

1965.11.26. Shreveport, LA

1 Köszönöm. Nagyon jó újra itt lenni ma este. Nem tudom hogyan jöttek rá, hogy fogok imádkozni a betegekért. Mindenki eljött, hogy imádkozzak értük. Tudjátok, én hiszem, ha kövessük a Szentszellem vezetését, akkor minden rendben. Az a legjobb, az egy Üzenet, amely soha nem téved.

2 Most, ott ültem a szobámban ma, miután… egy bizonyos prédikátor, az annyira kedves a szívemnek (hárman), három igazán jó barátom, azt mondták nekem, hogy elvisznek engem ebédelni. És azt gondoltam, „Nos, ez kitűnő," tudjátok.

3 Szóval, keveset ettem reggelire, mert biztos voltam benne, hogy ők fognak fizetni azért, látjátok, és én… és nekem van egy jó teljes ebédem. Tehát jött 12:00, és jött 1:00, és jött 2:00, senki sem volt még ott. Tehát, ott volt… a rendőrség üldözött egy bűnözőt, lent a kertben, ezért lementem megnézni azt a jelenetet. Jack testvért egyáltalán nem találtam meg. Aztán rájöttem, hogy a recepciós a rossz szoba számot adta meg nekik; és ők egész idő alatt olyan szobát hívtak, ahol nem én voltam. De majd egyszer úgyis hagyom, hogy fizessen nekem egy ebédet, majd egyszer, újra valamikor. Ő és Tracy testvér, örülök annak, hogy itt látom őket, és Brown testvért ma este. Úgy tűnik, hogy tényleg vissza kellene mennünk újra Arizónába.

4 Emlékszem, amikor a minap jöttünk át itt ezen a pusztaságon. Mondtam a feleségemnek, hogy „itt volt az, ahol Jack testvér ült a kis Chevrolett hátuljában." Brown testvér és ő vitatkoztak az egész eredeti teremtésről, vajon az hat nap alatt volt, vagy hat millió év alatt. az egy jó volt.

5 Annyira belemerültek a vitába, hogy mindketten felmarkoltak egy maroknyi kövecskét, odaálltak egy oszlop mögé, és teljes erőből elkezdtek dobálózni vele, dobálták egymást a kövekkel, ahogy csak tudták. Aztán mikor így sem tudták eldönteni, azt mondták, „fussunk versenyt." Mentek is le az útra; Jack testvér, egy kis alacsony ember, teljes erejéből futott, ahogy csak tudott, és ott volt a Young testvér a hosszú lábaival, tudjátok. Soha nem nevettem életemben annyit, mint akkor!

6 Aztán Jack testvér visszatért az autóhoz és levette a cipőjét. Sharrit testvérnek pedig egy nagy zsák narancsot adott nekünk, és ő félig megtisztította őket, mielőtt eljutottunk Shreveportba.

7 Tudjátok, azok voltak az arany idők, mégis. Igen, uram, azok voltak az arany idők. Tudom, hogy ez viccesnek hangzik, mulatságos, de ez az igazság. De mi… van valami

abban, ahogy az ember megöregedik, és elkezd kihagyni az emlékezete. Hogyha azokra az időkre visszagondolunk, akkor arra gondolunk, hogy bárcsak megint úgy élhetnénk, igen így van, bárcsak megint fiatalok lehetnénk. Ahogy öregszünk, mindazok az idők csak képekké válnak. Én annyira boldog vagyok, hogy a fiatalságom tisztaságban és szentségben telt el, és testvéri közösségben, szeretetben. Tudva azt, hogy mi megyünk egy olyan országba, ahol soha nem fogunk megöregedni, ahol… az egy nagyszerű Ország, amott, ahol mi soha, soha nem fogunk megöregedni, vagy soha nem halunk meg.

8 Van egy nagyon drága kedves testvérünk, aki mindannyiunknak annyira nagyon drága, aki éppen most ment át abba az Országba. És minden alkalommal, amikor ehhez a szószékhez állok, úgy gondolom, hogy mindig Lyle testvérre fogok gondolni. Tegnap este odanéztem és láttam a kis Judyt ott ülni, és a szívem csak úgy dobogott, mert tudtam hogyan érzett ő akkor. Emlékszem milyen volt az az érzés, amikor az én apukám meghalt… De tudjátok, nekünk azért kell keresztül mennünk ezeken a szenvedés iskolákon, hogy tudjuk azt, hogy a másik ember hogyan érez.

9 Azt hiszem, hogy egy öreg prédikátor barátom ül itt. De nem emlékszem az ő nevére. Igaz ez? Emlékeztek, hogy évekkel ezelőtt mindig a betegekért imádkozott? Gerholtzer, az a Német név, hát azt sohasem tudom jól megjegyezni magamnak. Tracy testvér találkozott vele ott kint. És én már úgy tíz éve ismerem őt, és azt mondtam neki, hogy „Te még hat hónapot sem öregedtél az elmúlt tíz év alatt.” Mi egy olyan világban élünk, aminek egy napon majd el kell múlnia.

10 Most, ma este, én voltam… Tudom, hogy tegnap este nagyon sokáig itt tartottalak benneteket, és ma nem fogom ezt tenni. Ahogy végére érek a történetemnek; arról gondolkoztam, hogy ma este az *Elragadtatásról* fogok beszélni a gyülekezetnek. Hogy mi ennek a feltétele, amint én látom ezeket a Szentírásban, hogy milyen körülmények között kell leni a Gyülekezetnek ahhoz, hogy Elragadtasson, és mi fog történni pontosan az Elragadtatás előtt, és, hogy hogyan fognak azok a dolgok megtörténni. Mi mindannyian hiszünk az Elragadtatásban, igaz? Mi hiszünk benne. És aztán hírtelen Valami azt mondta, „Imádkozzál a betegekért ma este.” Éppen egy kis Mexikói testvérrel vacsoráztam, lementem, és ott az utcán vettem őt fel. Azt hiszem, hogy ő is itt van ma este a feleségével együtt.

11 És aztán jött valaki és mondott nekem egy bizonyságtételt. Azt mondta, „ha… a gyülekezet környékén van egy férfi ott… azt hiszem egy évvel ezelőtt itt volt abban a megítélés sorban.” És azt gondolom, hogy ma este legyen nekünk egy régi módi imasorunk, mint Jack testvér és testvér…

12 Young Brown testvér osztogatta nekem ki az imakártyákat. És mindig tudtam azt, hogy ő őszinte, és tényleg soha nem kaptuk el, hogy pénzért árulna kártyákat vagy ilyesmi, ő nagyon őszinte ember. Volt már aki próbálta, akit úgy elkaptunk, tudjátok.

Szóvak, így mi… Young testvér mindig hűségesen végezte ezt a munkát. És emlékszem, hogy régebben ő fogta az imakártyákat és szépen hozta be az embereket az imasorba. Én imádkoztam értük, amint mentek vissza a helyükre, olyan tiszta, szeplőtlen hitük volt azoknak az embereknek, hogy tényleg azt hitték, hogyha csak a közelembe érnek meg fognak gyógyulni. És azt hiszem ott húsztor annyi gyógyulás történt, mint amennyi mostanában.

13 Aztán hallottam ezt a történetet ma délután arról az emberről, aki valószínűleg itt van most. Egy évvel ezelőtt volt itt az imasorban, és ő volt… azt mondtam a megítélés alatt, hogy mumpszos volt. És az orvos azt mondta neki, hogy amikor a mumpsz elmúlik, ő soha többé nem lesz képes kislány babát nemzeni, pedig ő mindig kislányt akart volna. És azt hiszem volt is neki fia. De az Úr adott egy látomást, és azt mondta neki, hogy „De neked igenis lesz egy kislányod még.”

14 És ő mondta nekem, hogy megvan a kislány itt ma este. Nem tudom, az az ember, talán… hogy itt van most a hallgatóságban, vagy itt van az az ember, akiről beszélek? Valahol? Nem tudom, valaki mondta, hogy ott van kint. Ó, ott van a kisbaba függ egyenesen hátul ott, ülnek jobbra kint. Remek. Ez nagyon szép. Milyen egy édes kis fickó. Ha nem olyan messze, hogy mindenkin átsétáljanak, hogy… igazán aranyos kisbaba, én engedném őt ide és bizonyságot tenni. Talán majd holnap, vagy valamikor, amikor lesz több szolgálatunk.

15 Holnap délelőtt pedig az üzletemberekkel lesz egy reggeli. Ezt már kihirdettétek? Azt hiszem ez minden… Ez jó.

16 És most pedig legyen egy kis leckénk az Isteni gyógyulásról. Hányan hisztek abban? Ó, nekem, akkor ez egy nagyon jó este lesz, hogyha ilyen hitetek van. Mert csak annyi kell hozzá, hogy legyenek emberek, akik hisznek benne. Ez a hívőknek van.

17 Most fogtam magamnak egy ceruzát és elkezdtem leírni Igerészeket, és így tovább, és a… aztán Billy már kopogott is az ajtón, és mondta, „Apa?”

18 Mondtam neki, „várj csak egy kicsit, még nem fejeztem be.”

19 Azt mondta ő, „De Jack testvér terád vár.” Úgyhogy jönnöm kellett. Nem is volt nálam semmilyen papírfűző, úgyhogy fogtam is magamnak egy ilyen „fűző kitűzőt,” vagy, hogy is hívják azokat, ja, igen, „gémkapcsok”. Erről van szó, igen egy „gémkapcsot,” hát valamilyen tű volt. Nem tudok sokat az ilyen dolgokról, tudjátok, csak láttam, hogy van egy csomó az asztalomon. Úgyhogy, így szépen külön tudtam tűzni a jegyzeteimet… délelőttre is; a másikat estére.

20 Hát, ahogy öregszünk… régebben tudtam emlékezni annyira könnyen az Ige versekre, meg minden más dologra. De tudjátok, most már elégé nehezemre esik ez. Jack testvér neked is van ilyen panaszod? Így van, igen. Nemrégiben mondtam Jack testvérnek itt,

hogy „Tudod Jack testvér, úgy van, hogy ahogy öregszem, már nem tudok olyan jól emlékezni.” Azt mondtam, „Elkezdek valamit mondani, és várnom kell, hogy mit is akartam tovább mondani.”

Ő azt mondta, „Ó, te még csak itt tartasz?”

Én mondtam neki, hogy „Miért, ez nem elég?”

21 Azt mondta, „Nem.” azt mondta, „Én, ha felhívok valakit, beleszólok a kagylóba, hogy mit akarsz tőlem?” Azt hittem, hogy viccel velem akkor Jack testvér, de aztán rájöttem, hogy ez tényleg így igaz.

22 Igen, uram. Ó, milyen feledékennyé válik az ember. De legyen csak minden tettünk helyesen, mert ott vannak mind feljegyezve a könyvben, és az a könyv le fog játszódni az ítélet napján.

23 Mert olyanok vagyunk mi, mint egy nagycsalád. Nem tudom, hogy ma este is a telefon kapcsolat él-e az egész országban, mint ahogy a múltkor volt, tegnap este úgy prédikáltam az üzenetet. De lehet, hogy most ezt csak a helyi gyülekezet hallja itt. De tegnap este én nagyon méltányoltam azt, ahogyan kiálltatok mellette… nem akarom én a Jack testvért kihasználni. De ő mondta nekem azt, hogy „csak nyugodtan mondjad, amit akarsz.” Úgyhogy jöttem a szószékhez és mondtam egy kis tanítást. De… így csak… Azt hiszem ez csak… néhányan az én felekezeti testvéreim.

24 Volt a minap egy álmom. Elég ritkán szoktam álmodni, nem igazán vagyok egy álmodó. De ebben az álomban, láttam egy embert, egy fiatalembert, aki meg volt bilincselve, és próbált kiszabadulni onnan, és én mondtam… És akkor valaki azt mondta nekem, hogy „jaj, azok borzasztó emberek, semmi közöd ne legyen hozzájuk.”

25 Aztán láttam, hogy ez a kis fiatalember pedig kijön a bilincseiből, úgyhogy ott is hagytam őt. És aztán gondoltam magamban, hogy „megnézem mit fog csinálni mikor kiszabadul.” Úgyhogy mikor kijött, akkor ő tényleg egy kedves ember volt. Aztán láttam másokat is, akik kiszabadultak a bilincseikből.

26 Na, most ez csak egy álom volt. Aztán erre mentem, és láttam egy testvért, Roy Borders, aki nekem egy nagyon kedves barátom, Kaliforniában él. És úgy látszott rajta, hogy valami nem volt vele rendben, a szemei félig be voltak csukva, és ő olyan volt, mint hogyha egy nagy daganat lett volna a szemén. És valaki próbált engem elráncigálni tőle. Kiabáltam, „Borders testvér! Az Úr Jézus Nevében szabadulj ki abból.”

27 És Borders testvér alig bírt beszélni, és azt mondta, „Branham testvér, ettől többre van szükség. Nem tudom megragadni (megérteni), Branham testvér, nem tudom megragadni (felfogni).”

28 És akkor mondtam neki, „Ó, Borders testvér.” Nagyon szeretem ezt a testvért.

29 És valaki elhúzott engem tőle, odanéztem és egy hölgy állt ott, mikor kisfiú voltam, akkor élelmiszert szállítottam, egy ilyen élelmiszer boltból az embereknek. És ennek a boltvezetőnek a neveMrs. Fenton asszony volt, még most is Jeffersonvillében lakik, és a feleségemnek és nekem személyes jóbarátom.

30 Azt mondta, „Branham testvér, szabadíts ki minket ettől, mert ez a pokol háza.” És azt mondta nekem, „Téged nem értettek meg az emberek.” És azt mondta, „Ezek… és te-te sem értetted meg ezeket az embereket.” Azt mondta, „Ezek jó emberek, de…” És odanéztem, és egy hatalmas nagy pincehelyiséget láttam, nagy falak voltak, olyan volt, mint egy barlang; és hatalmas nagy vasráccsal volt elzárva, húsz vagy huszonöt centiméter vastag vasráccsal. És belül olyan emberek voltak, akik nem voltak az eszüknél, ki voltak csavarodva a karjaik, a lábaik, és a fejüket a falba verték. És ez a hölgy, csak ott állt és kiabált, „Branham testvér, szabadítsad meg az embereket. Segítsél nekünk, mert bajban vagyunk.” Én tudom, hogy ő maga, ez a hölgy a Krisztus Gyülekezete nevű felekezethez tartozik, vagy nem tudom mi a neve, Keresztény gyülekezet vagy Testvér gyülekezet, valami ilyesmi. Így ő…

31 Körülnéztem és mondtam, „Bárcsak képes volnék arra, hogy megszabadítsam őket.” Aztán mentem tovább; és hát ugye felmértem a magam kis gyenge, vékony testét, és azokat a nagy vastag vasrácsokat; és ott mögöttük azokat a szegény embereket. Egyszerűen semmi módom nem volt arra, hogy odaférkőzzem hozzájuk, azok a vasrácsok olyan közel voltak egymáshoz rögzítve. Odanéztem és csak láttam azt, ahogy azok az emberek a fejüket verték, úgy nézett ki, hogy nincsenek is az eszüknél.

32 Aztán láttam, hogy ilyen fények gyúlnak fel körülöttem. És ahogy feltekintettem, ott állt az Úr Jézus, és körülötte ragyogott egy szivárvány. És egyenesen rám nézett, és azt mondta, „Szabadítsad meg azokat az embereket.” Aztán elment.

33 Azt gondoltam, „Hogyan tudnám én őket megszabadítani? Nekem nincs elég erőm, hogy ezeket a vasrácsokat eltörjem.”

34 Ezért azt mondtam, „Pokol háza, add meg magad a Jézus Krisztus Nevében.”

35 És aztán minden elkezdett recsegni és ropogni, és sziklák gurultak, és a vasrács leesett; az emberek pedig csak szaladtak ki és kiabáltak, „Megszabadultunk!” Teljes erejükből csak kiabáltak, és mindannyian megszabadultak.

36 És akkor elkezdtem kiabálni, „Roy Borders testvér, hol vagy? Hol vagy? Isten most szabadítja a népét! Hol vagy Borders testvér?” Eltöprengtem erről.

37 Tudjátok, Borders testvér most nagyon meg van rémülve. Mert ő is tud a próféciáról és sokan tudtok róla, rajta van a hangszalagokon, és így tovább, az a prófécia, amelyik a nyugati parti részről szól.

38 Van itt most egy olyan ember, aki ott volt velem akkor, amikor az megtörtént (ott voltunk egy ilyen vadász úton), és ott volt egy prédikátor, aki tegnap este is itt volt, eljött meghallgatni minket. Neki az egyik szeme le volt takarva, és úgy jött el velünk, bemutatkozott. Ilyen sötét szemüveg volt rajta, fent a hegyekbe. Azt mondta, „Branham testvér, én Mc Hughes testvér vagyok. Én finanszíroztam az egyik alkalmadat Kaliforniában."

39 Azt mondtam neki, „Nagyon örülök, hogy megismerkedtünk, Mc Hughes testvér."

40 Körülbelül huszan voltunk ott akkor. Vaddisznókra vadásztunk. És előtte egy nappal mondtam Banks Wood testvérnek, őt mindannyian ismeritek, ő egy személyes barátom. Mondtam neki, hogy „Woods testvér,"… Vettem egy követ a kezembe, feldobtam a levegőbe, és az leesett. És azt mondtam, „ÍGY SZÓL AZ ÚR, 'valami történni fog.'"

41 Ő azt mondta, „Mi az Branham testvér?"

42 Azt mondtam, „Nem tudom még mi, de huszonnégy órán belül meg fogod látni. Valami történni fog. Ez egy hatalmas jel lesz."

43 Aztán másnap… azon a délután. Másnap, illetve úgy tíz óra körül volt ez, próbáltunk útunkra indulni. Mindannyian vaddisznóra vadásztunk, ott álltunk. És ott volt a Mc Anally testvér, és ott voltak mindannyian azok az emberek, készülődtek, öltözködtek, és ott volt Borders testvér, és én; és Roy Roberson testvér, aki egy nyomorék háborús veterán, nagyon kedves, drága barátom, ő is ott ált. Felnéztem, és Mc Hughes testvér azt kérdezte tőlem, „Branham testvér, van úgy, hogy az Úr Angyala vadászaton is megjelenik neked?"

44 Azt feleltem, „Mc Hughes testvér, igen. Így van. De én azért jövök el ezekre a vadászatokra, hogy valamennyire megpihenjek."

45 Azt mondta, „Rendben, Branham testvér, nem akartalak ezzel zavarni."

46 Azt mondtam, „Nem zavartál engem egyáltalán."

47 Aztán körülnéztem, és azt láttam, hogy egy orvos nézi az ő szemét. Én nem ismertem ezt az embert akkor, napszemüveg volt rajta, de azt hittem, hogy azért viseli, mert igazán napos idő volt akkor Arizónában. Úgyhogy néztem, és láttam, hogy az orvos azt mondja neki, „Uram, én már egy éve, vagy két éve kezelem a szemét, és ilyet még nem láttam. Olyan allergia van a szemében, hogy el fogja veszíteni a látását. Mert teljesen felemészti hátul a látóidegeket, és semmilyen módom nincs arra, hogy megállítsam."

48 Azt mondtam a testvérnek, „Azért kérdezted ezt tőlem meg, a szemed miatt. A napszemüveget csak azért hordod, mert rossz a szemed."

49 Azt mondta, „Így igaz."

50 Azt mondtam, „Az orvosod, (leírtan neki, hogy néz ki az orvosa) néhány nappal ezelőtt azt mondta neked, hogy el fogod veszíteni a szemedet az allergia miatt, amely felemészti hátul a látóidegeket. És ő már több éve kezeli a szemedet és mégsem tudja megállítani ezt az allergiát.”

51 Azt mondta, „Branham testvér, ez az igazság.”

52 Aztán újra oda néztem, és láttam egy asszonyt, aki sokkal öregebb volt a testvértől, sötétebb bőr színe volt. Ők eredetileg Arkansas államból származnak. Úgyhogy ez az öregasszony felemelte a szoknyáját, és megmutatta a lábát a fiának, és azt mondta, „fiam, ha Branham testvérrel találkozol, kérlek, mond meg neki, hogy imádkozzon a lábamért.” És ilyen nagy rákos daganatok lógtak ki a lábújai közül.

53 Úgyhogy mondtam is neki, „édesanyád egy ősz hajú asszony, felemelte a szoknyáját, és visszahúzta a harisnyáját, és megmutatta a lábát, és azt mondta, hogyha látsz engem, akkor kérjél meg, hogy imádkozzak érte.”

54 Erre azt mondta a testvér, „Ó, irgalom.”

55 Visszanéztem, és láttam, hogy ott áll úgy, hogy nincsen már rajta a szemüveg, azt mondtam neki, „ÍGY SZÓL AZ ÚR, Isten meggyógyította a szemedet, és az anyukád is meg fogja gyógyítani.”

56 Aztán ekkorra megfordultam… Ott voltak azok az emberek, akkor is ott álltak. És azt mondtam Roy Bordersnek… vagy Roy Robersonnak, kezemet a vállára tettem, mert ő egy veterán, és azt mondtam, „Roy testvér gyorsan búj be valami alá, mert valami történni fog.”

57 Azt mondta, „hogy érted Branham testvér?”

58 Azt mondtam, „Ne beszélj! Csak menj be valami alá gyorsan!” Aztán megfordultam fogtam egy lapátot, és egy kicsit félre mentem attól a helytől, mert tudtam, hogy oda fog jönni ez a dolog, ahol én vagyok.

59 Ez egy nagy kanyonban volt, sokkal nagyobb volt, mint ez az épület, nyolcszor, tízszer nagyobb, és mint egy tűz úgy jött le az égből egy forgószél és éppen csak néhány lábnyira a földszinttől állt meg. És kitépte a sziklákat a hegyekből, aztán végigment a hegytetőkön, letépte a cserjéket több száz jardnyi távolságban. Mindenki rohant, mindenki próbált a teherautók és a furgonok alá bújni, és minden más alá, ahova tudtak. Aztán újra visszajött a hegyoldalon, és hatalmas nagy mennydörgés csattant. Aztán újra fölment az égbe, aztán újra lesújtott. És ezt háromszor így végig csinálta. És mikor mindennek vége lett megkérdezték tőlem, „Mit jelentsen ez?”

60 Azt mondtam, „El akarom nektek mondani, hogy ez az ítélet jele. Néhány napon belül egy hatalmas földrengés fog lesújtani a nyugati partra. És nem fog megállni,

Kalifornia, Los Angeles el fog süllyedni. Már most süllyed. Bele fog csúszni az óceánba.” És két nappal ezután megtörtént az alaszkai földrengés, megrázta Alaszkát.

61 Aztán az utolsó összejövetelen, amit Kaliforniában tartottam, miközben beszéltem, nem tudom, hogy mi történt, de Azt mondta, Kalifornia, mondta, „Kapernaum, Kapernaum, az a város, amely angyalokról neveztetik,” (ez Los Angeles) „te felmagasztaltad a mennyekbe, de le fogsz vettetni a pokolba. Mert, hogyha Szodomában azok a hatalmas dolgok megtörténtek volna, mint amik benned megtörténtek, az a mai napig is állna.”

62 Most az elmúlt néhány napon hatalmas nagy pattogások és morajlások voltak. Aztán, ugye kijöttek a tudományos folyóirat, és azt írta, „hogy az egész lukacsos, és kell, hogy az elsüllyedjen.” Ők csak tudják azt.

63 És figyeljétek meg, hogy újra víz fog feljönni a Salton tengerbe. Los Angelesnek az ítélet a végállomása. Én elmondom nektek, mielőtt az meg fog történni, hogy tudjátok majd, amikor valóban be is következik. Mert én nem magamtól mondom. És soha nem volt egyetlen dolog sem, amit Ő mondott nekem, hogy az ne úgy történt volna. Ezt ti is nagyon jól tudjátok, hogyha erről bizonyságot tesztek. Így van. Mikor? Nem tudom.

64 Aztán kimentem, és ők mondták nekem, hogy mit mondtam. És figyeltem, visszamentem, és kutattam Szentírást. Tudjátok, Jézus szinte ugyanezeket a szavakat mondta el Kapernaumról; Szodoma és Gomora akkorra már belesüllyedtek a Holt-tengerbe, azt gondolom akkor volt. És később, úgy száz évvel később, Kapernaum is belesüllyedt a tengerbe, és az a tengerben van. Ugyanaz az Isten, Aki Szodomát belesüllyesztette a tengerbe az ő bűneiért, ugyanaz az Isten, Aki Kapernaumot belesüllyesztette a tengerbe az ő bűneiért, ugyanaz az Isten Los Angelest is bele fogja vinni a tengerbe az ő bűneiért, az a romlottságnak a városa.

65 Most Roy Borders testvér halálra van rémülve. Nem tudom, hogy ez most mit jelent, vagy az. Nem tudom. Fogunk imádkozni.

66 Uram, annyira jó bizonyságot tenni az igazi hallgatóknak. Mi hiszünk Neked, Uram, segíts a mi hitetlenségünkön. És felismerjük, hogy tényleg az utunk végén vagyunk most, hogy a világnak vége. Pontosan mikor, azt nem tudjuk. De a Menyasszonynak ez a titokzatos elkapása; az egyik ilyen nap, Uram, mi el fogunk ragadtatni, felkapva Vele (Hímnem, Hozzá). És mi nagyon várjuk azt a napot. Készítsd el a szíveinket Uram.

67 Sokan vannak, látjuk, ahogy fölnézünk itt ágyakon és hordágyakon, és sok férfi és asszony van itt, akit megkötött az ellenség. Vannak ott kint is emberek, Uram, hogyha Te nem érinted őket meg, akkor ők csak meg fognak halni szívinfartusban. Talán néhányukat a rák emészti fel.

68 És Atyám, Te minden ember szívét ismered. Te tudod, hogy mi igaz és mi nem igaz. Mi elmondjuk ezeket a dolgokat, mert mi tudjuk, hogy Te mit cselekedtél, a Te hatalmas erőd sokakat megszabadított. Mi ennek a tanúi vagyunk, bár ők próbálják mondani, hogy „ezek a dolgok nem történnek.” De ezt teszed Uram. Mi tanúi vagyunk.

69 Uram, imádkozom ma este, hogy Te építsél fel hitet ezeknek az embereknek a szíveiben, hogy mindannyiuk meg fog szabadulni, az összes betegek és az összes szenvedő ember. Uram, legyen ez nagyon egyszerű, csak add, hogy próbáljuk az Igét tanítani. És add, hogy a Szentszellem vegye az én hibáimat, tévedéseimet, Uram, és javítsa ki az emberek szíveiben. És add, hogy ez egy igazi, igazi este legyen, amelyben Te bele tudsz ágyazódni az emberek, az itt lévő minden hívő szívébe. Uram, ezzel a céllal ülünk itt ma este. Add, hogy azok, akik nincsenek megtérve, mindenek fölött, legyenek készen; legyenek készek erre, amig a kegyelem ajtaja nyitva áll. Jézus Nevében kérjük ezt. Ámen.

70 Most először is az Igében oda fogunk lapozni…

71 Valaki ide rakott nekem egy üzenetet közben, és az áll rajta, hogy „gyűjtést rendeztek” az én számomra ma este. Ez nem szükséges, ne tegyétek. Én nem tudom azt visszaadni. Én egyszer Calgary városban voltam Kanadában, és ott is egy gyűjtést rendeztek énnekem. Ott ült az én feleségem is, Jack testvér mondta neki; hát akkoriban nekünk még csak egy kis kétszobás lakásunk volt, amiben éltünk, a feleségemnek mindig egy takarót kellett az ajtóhoz tennie, hogy a huzatot valamennyire tudja csökkenteni, hogy a gyerekek nehogy tüdőgyulladást kapjanak. És hogy azt mondta nekem akkor Jack testvér, „Branham testvér, nem (fair) jó az, hogy a feleségednek ilyen körülmények között kell élnie.” Emlékeztek ti is az esetre. Úgyhogy akkor gyűjtést rendeztek nekem, és nem is tudom, hogy hány ezer dollárt gyűjtöttek össze.

72 És én mondtam, „Ó, Jack testvér, vedd vissza azt.”

73 Azt mondta, „Hogyan tudnánk mi azt csinálni?” Úgyhogy megvettük a házunkat belőle és most ott van. De ez Istennek a dicsőségére és tisztességére van. Mi ezt néhány éve megtartottuk, és a feleségem és én úgy vagyunk vele, hogy egy ajándék volt a gyülekezettől az emberektől.

74 Aztán azt gondoltam magamban, hogy „nem jól van ez így. Hiszen én semmit nem hoztam ebbe a világba, és az biztos, hogy semmit nem is fogok elvinni innen.” Úgyhogy valahogyan úgy csináltam, hogy vissza tudjam adni ezt az összeget a gyülekezeti háznak. És amikor én befejezem, nos, Istennek néhány másik szolgálója, hogyha van egy holnap, akkor majd ő fogja használni ezt. Látjátok? Hát én tényleg nagyon köszönöm ezt nektek barátaim. Isten áldjon meg titeket érte.

75 Most, Jakab levelében, a 2. fejezetben. Akarunk olvasni a 21. verset.

76 Most, egy kis ideig tanítok, és utána, amint csak tudunk, elkezdünk imádkozni a betegekért, és mi azt akarjuk, hogy ahány ember csak tud, jöhessen ebbe az imasorba. És emlékezzünk most meg… nem akarom elfelejteni Anna Jeanne testvérnőt, és Don testvért, és a többieket, azt hiszem, hogy most ők éppen Tájföldön vannak. Igaz? Hol is vannak? Bankokban vannak, missziós mezőkön. Úgyhogy, nagyon sok dolog van, amiről meg akarunk emlékezni, és mindezt szeretném elmondani az embereknek. Amikor ide eljövök, akkor már alig jut valami eszembe te egészen a leckén vagy

77 És most kezdjük itt Jakab 2. fejezetben. És kezdjük a 21. versel a 2. fejezetben, Szent Jakabból, egy részt abból. A 2. fejezet 21. vers.

> *Ábrahám, a mi atyánk nem cselekedetek által igazult-e meg, amikor felajánlotta az ő fiát, Izsákot az oltáron?*
>
> *Látjátok azt, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetek által lett tökéletessé a hit?*
>
> *És beteljesedett az Írás, amely azt mondja; Hitt pedig Ábrahám Istennek, és ez tulajdoníttatott neki igazságul, és Isten barátjának neveztetett.*

78 Tehát, a ma esti témám… És tartsátok a ti Bibliátokat most, mert sok Írást írtam le ide. Nem lesz túl hosszú, de sokra fogok utalni. Tehát a témám a következő: *A cselekedetek a hit kifejeződése.* Mert emlékezzünk rá: *A cselekedetek a hit kifejeződése.* A cselekedetek megmutatják azt a hitet, amely már megragadta az embert, látjátok. Látjátok? Azért választottuk ezt, mert hiszem azt, hogy ez segíteni fog nekünk, abban, hogy ezt megértsük. Most nagyon figyeljetek, és mi megyünk bele a vasárnapi iskolai leckébe.

79 Jakab itt azt mondja el az ő tanításában az 1. Mózes 22:1-9-ig, amit az ember látott Ábrahámban.

80 Menjünk csak vissza oda, több Ige helyet is kiírtam itt magamnak. 1. Mózes 22, 1-9-ik versig.

> *És lőn ezeknek utána, az Isten megkísérté Ábrahámot, és monda néki; Ábrahám! S az felele; Ímhol vagyok.*
>
> *És monda; Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Móriának földére, és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondándok néked.*

Látjátok, Ábrahám még csak nem is tudta, hogy melyik hegyről van szó. Mi csak menjünk, amikor Isten beszél, csak menjünk. Látjátok?

Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgáját, és az ő fiát, Izsákot, és fát hasogatott az égő áldozathoz. Akkor felkele és elindula a helyre, melyet néki Isten mondott vala.

Harmadnapon felemelé az ő szemeit Ábrahám, és látá a helyet messziről.

És moda Ábrahám az ő szolgáinak; Maradjatok itt a szamárral, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok.

81 Na, most az ő fejében az volt, hogy ő felmegy oda, és megöli a fiát, mert Isten ezt mondta neki. De nézzük csak meg itt az Igét.

…én és a fiam elmegyünk oda, imádkozunk, és aztán újra visszajövünk hozzátok. (Én és a fiam.)

Vevé azért Ábrahám az égő áldozathoz való fákat, és feltevé az ő fiára, Izsákra, ő maga pedig kezébe vevé a tüzet, és a kést, és mennek vala ketten együtt.

És szóla Izsák Ábrahámhoz az ő atyjához, és monda; Atyám! Az pedig monda; Ímhol vagyok, fiam! És monda Izsák; Ímhol van a tűz és a fa; de hol van az égő áldozatra való bárány?

És monda Ábrahám; Az Isten majd gondoskodik Magának egy égő áldozatra való bárányról, fiam; és mennek vala ketten együtt.

Hogy pedig eljutának arra a helyre, melyet Isten néki mondott vala, megépíté ott Ábrahám az oltárt, és reá raká a fát, és megkötözé Izsákot, az ő fiát, és feltevé az oltárra, a fa-rakás tetejére.

És kinyújtá Ábrahám az ő kezét és vevé a kést, hogy levágja az ő fiát.

Akkor kiálta néki az Úrnak Angyala az égből, és mondá; Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felele; Ímhol vagyok.

És monda; Ne nyujtsd ki a te kezedet a gyermekre, és ne bántsd őt; mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek Én érettem. (Milyen egy cselekedet!)

82 Mert látjuk itt, hogy Jakab a cselekedetei által igazolja Ábrahámot.

83 De most Pál levelében, a Rómaiban, a Római levélben, a 8… a 4. fejezet, a 4:1-8-ig, nem olvassuk el az egészet, csak egy részét.

Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám a mi atyánk nyert volna test szerint?

Mert ha Ábrahám cselekedetekből igazult meg, (Emlékeztek, hogy tegnap este beszéltünk erről a szóról, hogy „megigazult.”) van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt.

Mert mit mond az Írás; Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttaték az ő néki igazságul.

Annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom nem tulajdoníttaték kegyelemből, hanem tartozás szerint;

84 Tehát Pál itt arról beszél, amit Isten látott Ábrahámban.

85 Na, most, ha az nem túl sok lapozás nektek, menjünk vissza újra az 1. Mózeshez, a 15. fejezet, 6. vers; 15:6, azt hiszem ez a jó. Kezdjük az 5. versel…

És kivivé őt, és monda; Tekints fel az égre, és számold meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod;-és monda nékie; Így lészen a te magod.

És hitt az Úrnak és tulajdoníttaték az ő néki igazságul.

86 Na, most itt az a két ember, akik a hitről beszélnek: Pál Ábrahámot a szerint igazolta, amit Isten látott Ábrahámban; de Jakab a szerint mondta Ábrahámot igaznak, amit az ember látott Ábrahámban.

87 Tehát, látjátok, Jakab „a cselekedetek szerint igazolta őt.”

88 Pál pedig, „a hit által.”

89 Tehát, látjátok, hogy Ábrahám hitt Istennek, Isten ezt látta benne; hogy hitt neki. De, akkor ő meg is cselekedte azt, az az volt, ami az emberek már megláthattak benne.

90 És ez ugyanígy van velünk is, mert a mi cselekedeteink kifejezik azt, hogy mi a mi hitünk. De, hogyha félünk megcselekedni azt, amit hiszünk, akkor mi Azt nem hisszük. Látjátok, nekünk kell hinni Azt.

91 Ábrahám cselekedetei kifejezték az ő hitét, ami neki volt Istennek ígéretében. Most emlékezzünk rá, hogy Ábrahám kilencven éves volt, vagy száz éves volt, és Sára volt kilencven éves. Tehát, mind a ketten már nagyon korosodók voltak, már elmúlt az az idő, hogy gyermeket tudtak volna nemzeni és szülni sok-sok éve. És ők fiatal koruk óta úgy éltek, mint férj és feleség, és mégsem született gyermekük. De, mégis, Isten azt mondta neki, amikor ő hetvenöt éves volt, Sára pedig hatvanöt éves volt, hogy „nektek egy gyermeketek lesz.”És ő hitt Isten ígéretében. Ő hitte Azt. Látjátok, mindent el is készített a kisbabának. Látjátok, ez az, amit Isten látott, hogy ő hitt Istennek; az emberek pedig azt látták, amit ő abból kifejezésre juttatott, ő kifejezte azt, amit hitt. (És ez ugyanígy van ma este is, ugyanígy van velünk is.) Mert az ki volt neki jelentve. Látjátok, az ki volt neki jelentve, és ő hitt annak, és a szerint cselekedett, minthogyha az már megtörtént volna.

92 Na, most álljunk csak itt meg egy percre. Néha mi félreértjük ezt. Az emberek az érzelmeket veszik, és az érzelmeik szerint próbálnak cselekedni. Az nem fog működni.

93 Most én is olyan vagyok, mint Gerholtzer testvér itt, mi öregek vagyunk, és már régóta vagyunk itt, és láttuk már a mellette és ellene szóló érveket is, és mindent. Imádkoztunk a betegekért szerte a világon, láttuk az embereknek a csalódásait, láttuk az embereknek a „hallelujáit," minden oldalról. És mind ezekből mi tanulunk. Na, most fiatalemberekként, amikor elkezdtünk prédikálni olyan volt ez Gerholtzer testvérrel, mint amikor az ember úszni kezd meg tanulni. Tudjátok, az első dolog az, hogy mikor kijöttem ide, itt volt Jack testvér és Brown testvér, és jöttek velem minden este, estéről estére, és mert segítettek abban, hogy próbáljak egyáltalán magamhoz térni közben. Ott álltam kisgyerekként, csak pancsoltam a vizet, mert láttam a látomásokat, tudjátok. És ott volt nekem mindig Brown testvér.

94 Emlékszem, volt egy este, ezt soha nem fogom elfelejteni, talán itt volt San Josében, vagy valahol máshol. Ő eljött, hogy felkeltsen engem, akkor már több napon keresztül nem aludtam, és nem tudtam, hogy itt most tényleg az emberhez beszélek-e, vagy, hogy mit mondok neki. Úgyhogy csak elkezdtem sírni, zokogni, az tört ki belőlem, hogy „most már hazamegyek." Látjátok?

95 „Miért," azt mondta, „te nem mehetsz haza. Ott lent összejövetel lesz megint."

96 Azt mondtam, „Nem, én egy pár percen belül indulok haza." Látjátok, szinte már akkor nem is voltam eszemnél. Látjátok, akkor még nagyon fiatal voltam.

97 Olyan ez, mint amikor az ember úszni tanul, tudjátok, csak pancsoljuk a vizet, keresztüljutunk a medencén és „huhhh, huhhh, huhhh, (lihegünk) jaj, végre ideértem!" De aztán, amikor meg tanulunk úszni, akkor már jobban tudunk tempózni, akkor már nem „fáradunk el" tőle annyira. Látjátok, erről van szó, tehát, megtanuljuk, hogy hogyan kell azt csinálni; megtanuljuk, hogy hogyan kell fordulni, és hogyan tegyük azt jobban, és akkor már egyre könnyebben megy. Látjátok?

98 Egy kisfiú, aki soha nem tudott még járni, aki még nem tud járni, hogyha megpróbál lemenni e széksorok között, akkor egy tucatszor is elesik és „teljesen kifárad," mire a széksorok végére ér. De a felnőtt ember, aki már tud járni, vagy egy atléta (sportoló), az végigmegy azokon a széksorokon és még csak észre sem veszi, hogy végigment azon. De nekünk is el kellett valamikor kezdeni, és most pedig itt tartunk.

99 Ez ugyanígy van az Isteni gyógyulásnak a prédikálásával, és minden másnak a prédikálásával is. Amint haladunk benne, elkezdünk tanulni. Ha nem tanulunk, akkor valami baj van. Látjátok, kell, hogy tanuljunk, és kell, hogy mi megtanuljuk elfogadni Istent, mert igazából erről van szó.

100 Néha azt mondjuk, hogy „hát ennek az embernek nem volt elég hite, ez az ember nem tette ezt vagy azt." De ennek van valami oka, van oka ennek. Néha ennek az az oka, hogy nincsen megvallva egy bűn. Olyankor egy liter olajat is lehet ráönteni az emberre, és rekedtre kiabálhatjuk magunkat, akkor sem fog az ördög egy tapodtat sem mozdulni.

Nem, uram! Azt a bűnt meg kell vallani. És ezt végzi el a megítélés, amikor azt mondjuk, hogy „Menjél és rendezd azt a dolgot, hozd azt ki.

101 De ez annyira lassú, ezt tenni, látjátok. Aztán a többi ember elkezd türelmet lenni, és azt hinni, hogy „nahát, értem már nem is fognak imádkozni.” De most kell utat találni, és meg kell tanulni, mi az, ami történik, hogy mi az alapja az igazi Isteni gyógyulásnak.

102 Na, most egy ajándék, amint tegnap este mondtam is, „Egy ajándék az egy csodálatos dolog, de mi az örök célunkat nem alapozhatjuk ajándékokra.” Nem lehet, hogy fő dolognak tekintsünk egy mellékes dolgot, az ajándékok pedig mellékes dolgok. És a Sátán Istennek bármelyik ajándékát képes utánozni, ő képes valami olyat csinálni, ami pontosan olyan, mint ez, látjátok, pontosan olyan. Ezért, erre nagyon kell figyelnünk.

103 Mint néha, amikor beszélek a kiabálásról; én már láttam démonokat kiabálni, látjátok. A nyelveken szólásról, én már láttam démonokat nyelveken szólni. Bizony, ő utánozza ezeket. Az nem egy valódi (eredeti) dolog, de utánzás, látjátok, de úgy látszik róla, mintha az igazi lenne. És néha az emberek, akik nem tudják a különbséget a kettő között, ők azt mondják az „igazinak,” amikor az egy hamis dolog.

104 Ugyanezt teszi az Isteni gyógyulással is. Azt gondolják, hogy „na, ez biztosan valamilyen hókuszpókusz, vagy valami ilyesmi.” De az nem az. Az egy tiszta (valódi), szeplőtlen (hamisítatlan, nem elegyített, nem kevert, nem vegyített, természetes, tiszta)hit abban, amiről Isten azt mondta, hogy az az Igazság. És ez bizony megragadja az embert (lehorgonyozza)! És amikor az megragadja (lehorgonyozza) az embert, azután semmi nem képes elmozdítani. Az ott fog maradni. Tehát így fordulni, így úszni…

105 Na, most a hit „az egy kijelentés Istentől.” A hit az egy kijelentés. Ezért itt akarok most maradni ennél egy percre. Az egy kijelentés. Ő azt kijelenti neked az Ő kegyelme által. Azt egyáltalán nem te teszed. Mert nem te munkáltad bele magadat abba a hitbe. Ha valaha is van neked hited, azt Istennek a kegyelme adta neked. Azt Isten jelenti ki neked, ezért a hit egy kijelentés. És Istennek az egész Gyülekezete a kijelentésre épült.

106 Nemrégiben egy Baptista prédikátor azt mondta nekem, „Én nem tudom elfogadni a kijelentést.”

107 Azt mondtam neki, „Akkor te nem tudod elfogadni a Bibliát. Akkor te nem tudod elfogadni Krisztust, mert Krisztus Maga Istennek a kijelentése. Ő az Isten kijelentése testben.” Ezért az egész Gyülekezet az Isteni kijelentésen épül.

108 Jézus azt mondta, hogy (azt hiszem Péternek)… azt mondta, „Kinek mondanak Engem, Emberfiát az emberek?”

109 Azt hiszem ezt a tanítványokkal beszélte. „És néhányan mondták, Te vagy ’Illés, és ’Mózes,’ vagy ’Egy a próféták közül’ és ’Jeremiás.’”

110 Ő mondta, „De kinek mondtok Engem ti?”

111 És ő azt mondta, „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

112 Na, most a római Katolikus egyház azt mondja, hogy „Ő itt Péternek beszélt, mikor azt mondta, hogy ’Ezen a sziklán építem fel az Én Gyülekezetemet.’”

113 A Protestánsok azt mondják, hogy „Ő Magára építette fel.”

114 Na, most lehet, hogy nekik igazuk van. De számomra ők mindketten tévednek. Mert az a szellemi kijelentésről szólt, arról, hogy Kicsoda Ő. „Nem test és vér jelentette ezt ki neked Péter. Hanem az Én mennyei Atyám jelentette ezt ki neked. És Én ezen a sziklán,” mármint az arról való kijelentésen, hogy Kicsoda Ő; azon a kijelentésen; hogy Ő az Ige, és a teljes Ige… „Ezen a sziklán építem az Én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem diadalmaskodhatnak e fölött.” És ez megmutatta, hogy a pokol kapui igenis ez ellen lesznek majd.

115 Hit által Ábel, és az kijelentés volt, (mert akkoriban még nem volt megírva a Biblia)… Ábel hit által Istennek egy kiválóbb áldozatot ajánlott fel, mint Káin. És Isten erről tett bizonyságot, hogy „ő igaz volt.” Hogyan tette? Hit által. Hogyan. Kijelentés által! Kijelentés által Ábel egy még kiválóbb áldozatot ajánlott fel Istennek, mert az ki volt neki jelentve, hogy nem a mezőnek a gyümölcsiről van szó, hanem a vérről.

116 Ezért van az, hogy néhány ember képes Azt elhinni, néhány ember nem képes elhinni, mások pedig próbálják erőltetni (csinálni), hogy elhiggyék.

117 Mikor van egy hallgatóság sok emberből, ahol jön az imasor, akkor mindig azt látjuk, ők mindig jó emberek. De mégis azt látjuk, hogy vannak ott közöttük olyanok, akik keményen próbálkoznak azon, hogy elhiggyék, akik próbálják ezt magukból ki kényszeríteni. Aztán vannak mások, akik teljes mértékben képtelenek erre, hogy elhiggyék. És megint van a harmadik csoport, akik egyszerűen, pusztán kegyelem által nekik az megadatik. Na, most ez a különbség. Látjátok? Erről van szó. Ez az igazi kijelentés, mert a hit az egy Istentől való kijelentés. Kell, hogy először kijelentést nyerjen.

118 Jézus világosan kifejezte ezt, amikor azt mondta, hogy „Senki sem jöhet Énhozzám, hacsak nem az Én Atyám vonja őt először, vagyis, hogy kijelent Engem neki először.” Ezt el kellene olvasnotok. Ez Szent János… vagy Szent János 6:44-től 46-ig. Ők nem tudták, hogy ki volt Ő. Azt hitték, hogy Ő is csak egy átlagos ember. Azt hitték, hogy Ő is egy olyan ember, mint amik voltak korábban, hogy Ő is csak egy próféta. Ő egy próféta volt, és tényleg egy mindennapi ember is volt, de Ő több volt ettől.

119 Éppen, mint tegnap este, mikor mi beszéltünk arról… Amikor a könyvről beszéltünk, talán lehet egy kis zűrzavart okoztam, mikor azt mondtam, hogy „két Életkönyve van.” Ugyanarról a könyvről van szó, de az egyik a természetes születésről szól, a másik pedig a szellemi születésről. Az egyik éppen oda vezet a másikhoz, pontosan úgy, mint ahogyan a

búzaszárban. Mikor hozzám beszélsz, akkor úgy beszélsz hozzám, mint egy élő személyhez. De nekem van egy olyan részem, annak a személynek van egy olyan része, amelynek el kell majd pusztulnia. Ez az a könyv, amelyikből a név kijön. De az Örökkévaló dolog, az Eleve elrendelt dolog, a Kiválasztott dolog, az a név sosem tud abból kijönni, mert az mindig benne marad Abban. Azt nem lehet kivenni onnan. Ezt megfigyelhetitek a könyvben, és ezért így nem lesz nektek zűrzavar. Tehát, látjátok, hogy ez így van. Mert tudjátok, hogy Vayle testvér, aki nyelvtant hozzárakta ahhoz a könyvhöz, pont ő emlékeztetett engem erre a ma. Azt mondta, „Ez igaz."

120 Tudjátok, hogy a Baptisták hiszik azt, hogy tényleg két külön könyvről van szó. És bizonyos értelemben ez valóban két különböző könyv, de egy másik értelemben viszont egyáltalán nem különböző két könyv. Én is két külön ember vagyok… én test, lélek és szellem vagyok, három külön ember, de… mégis én egyetlen lény vagyok.

121 És valójában csak egyetlen igazi Életkönyve van. Éppen úgy, mit, ahogyan egyetlen életet hordozó volt az, amelyik a búzában feljött a száron, felment a kalászba, felment a hüvelybe, és aztán bele a búzamagba; végig járta az egész utat, és ti azt mondjátok, hogy „Hát a búza ott fekszik abban." Igen, de az mégsem a búza, az csak a szár, az egész növény együtt a búza. Látjátok, ez a búza, mert az mind egy szár, de a búza az, amiről szó van, a gabonamag pedig az egész növénykének a legesleg végén van. A másik része az csak a hordozója volt, annak el kell pusztulni. Ez az, ami úgy hangzik, hogy kivéttetik a neved a Bárány Életkönyvéből, a másik helyről pedig azt nem lehet kivenni. Tehát erről van szó. Ez a nagy kijelentés ebben a dologban, amit ugye megismertünk a Hét Pecsét idejétől. Mert hogyan lehet az, hogy bizonyos emberek ezt nem tudják elhinni?

122 Jézus azt mondta, hogy „Senki sem jöhet Hozzám, hacsak az Én Atyám nem vonja őt először. És mindaz, amit az Atyám Nekem adott, Hozzám fog jönni." Egyetlen ember sem érti, hogy Kicsoda Ő, vagy, hogy hogyan van Ez, csak is akkor, hogyha kijelentetik az neki az Istentől kapott kijelentés által. És amikor ebben hiszel, akkor te eszerint is fogsz cselekedni. Látjátok? Itt tisztán látjuk, hogy Isten megjelent Jézusban, és, hogy csakis azok, akik eleve el voltak rendelve, fogják meglátni ezt, és fogják megérteni ezt. Úgyhogy mindenképpen olvassátok el ezt az Ige verset, akkor kihagytam ezt a verset a Szent János 6:44-től 46-ig, azért hagytam ki, mert arra gondoltam… hogy talán nem lesz annyi idők, hogy ezt is átvegyük, mert ott az az óramutató egyfolytában csak mozog körbe-körbe.

123 Tehát… megfigyelitek, hogy „Egyetlen ember sem jöhet Énhozzám, csak, ha az Én Atyám vonja őt először. És mindaz, akiket az Én Atyám Nekem adott, jönni fognak." Mert ők fel fogják Azt ismerni. És egyetlen más ember sem tudja megtenni, senki más, nem számít, hogy mennyire jó vagy, hogy ki vagy te, csakis kell, hogy Az neked ki legyen jelentve. Akkor meglátod, hogy Kicsoda Jézus Krisztus.

124 Tehát itt most itt van egy eleve elrendelt terv, amit most már egyértelműen láthatunk. És ugyanúgy, mint a többi magok is, Isten Szava is egy Mag, és ezért kell, hogy a talaj előre elkészített legyen Annak a Magnak a számára. Amikor te elveted a magot a földbe, ha csak úgy eldobálod azt szerte a földön, akkor semmi hasznod nem lesz, mert a madarak felcsipegetik. Hogyha tüskék és tövisek közzé dobod a magot, akkor azok a felnövekvő gazok el fogják azt fojtani hamar. Jézusnak a példa beszéde elmondja ezt. Tehát először is a talajt kell elkészíteni. Tehát, Isten, Aki teljesen szuverén kegyelmében, Ő először elkészíti a szívet. Ő téged, már a világ teremtése előtt elkészített, hogy te elfogadd Őt ebben a korban. Ő előre ismert téged, az Ő eleve ismerése által, és eleve elrendelt téged az Örökkévaló Életre. Ő ismert téged, ezért Ő elkészített téged.

125 Ezért van az, hogy kijöttél mind ezekből a dolgokból, és abba mentél bele, amiben most vagy. Isten vezetett el téged arra a helyre, amit Ő eleve elrendelt a te számodra. Hogyha az a talaj nincsen előre elkészítve, akkor abban nem növekedhet a mag. Ezért van, hogy a hit magja, amikor mi a hitet prédikáljuk, amikor látjuk az Úr megítélését, és látjuk, hogy mi történik, és látjuk a Biblia összes ajándékát munkálkodni; látjuk, hogy az emberek teljesen felpörgetik magukat és azt mondják, hogy „Ó, halleluja, én ezt hiszem." És aztán mégis eljönnek és mégis csalódnak. Látjátok, a talajnak kell előre elrendeltnek lennie. És ti tudjátok, hogy mikor esik Az rá.

126 Ugyanúgy, mint az én kis sasom, tegnap este. Ő tudta, amint meghallotta az anyasas kiáltását, „tudta, hogy milyen nagy különbség van aközött és a tyúkok kotkodácsolása között." Látjátok, mert ő már kezdettől fogva egy sas volt a sas tojásból. Nem… ő nem akkor lett sassá, hanem ő mindig is sas volt. És a Keresztény az mindig is az volt! Ezért van az, hogy a válás, amikor elváltok, az azért van, mert ti abba a csapdába estek, látjátok, mert az első szüleitek miatt van ez, Ádám és Éva miatt. Mert te a természeted által válsz bűnössé. Te nem akarsz az lenni, de most, hogy hallottad az Evangéliumot, és „a hit hallásból van," a kijelentés hallás által jön. Van egy kis valami ott benned.

127 Olyan, mintha ott ülne benned egy másik ember és azt mondaná, hogy, „Ó, én nem hiszem el ezt a dolgot. Micsoda zagyvaság! Én ezt aztán nem fogom bevenni. Nincs semmi ilyen!"

128 Ugyanúgy, mint amikor Pünkösd napján is ott voltak azok az emberek, és nevetgéltek és azt mondták, „ezek az emberek telve vannak újborral." És bizony akkor egy nagydolog volt azoknak, akikkel ez történt. Miért? Azért mert Isten az egyénekbe kijelentette Magát. Amíg mások kinevették őket, ők csak örvendeztek. Ez egy egyéni kijelentés volt, amely a hit, a hit, ami kijelentést nyert. Ha pedig nem a hit lett volna az, akkor még csak nem is lett volna ott ez a dolog. Ez volt a hit.

129 Kell, hogy az igaz magok számára először felkészítsük a talajt. „Ezért, mindazokat, akiket Ő előre ismert, Ő elhívott. Akiket előre ismert azokat eleve elrendelte." Hogyha itt

el akarnátok olvasni, akkor a Róma 8:28-34, és az Efézus 1:1-5. Látjátok, mindaz, akiket Ő eleve ismert, Ő eleve elhívta őket. Mindenki, akiket elhívott, azokat megigazította. Mindazokat, akiket megigazított, azokat Ő már megdicsőítette. Semmi sincsen ezen a renden kívül. Mi azt gondoljuk, hogy valami nincsen rendben, de nézzük meg az Igét. Pontosan ezt mondja Istennek az Igéje, azt mondja, hogy így fogja megcselekedni. Látjuk azt, hogy az Üzenetet elutasítják ma. De nem pont ezt mondta az Ige, hogy ezt fogják megcselekedni? Bizony, mind ezek a dolgok eleve el vannak rendelve Istentől.

130 Ó, és kellene, hogy mi ettől nagyon boldogok legyünk. Mert ez a baj velünk ma, hogy annyi sokban eltérünk attól, mint amilyenek a régi Keresztények voltak. Amikor a Jézus Krisztusnak az igazi kijelentése, az, amikor Immánuel itt lakozott azoknak az embereknek a szívében, ők kemény emberek voltak. De ma simogatnak bennünket a felekezeteknél, „Ó, mondom én nektek, hogy azoknak nem volt kijelentése. Csak gyertek ide mi hozzánk.” De ők mindig is a kijelentésen függtek. És hogyha az ő kijelentésük nincs összhangban a Bibliával, akkor ők tévednek; legyen szó akár én rólam, akár bárki másról, mert ott van az, amikor a leszámolás eljön. Isten Igéje az, ami pontosan megmondja valamiről, hogy helyes-e vagy helytelen!

131 És kell, hogy minden magnak meglegyen a maga talaja, természetesen. „Ezért mindazok, akiket Ő eleve ismert…” Látjátok, Ő már tudta, hogy mi fog történni. Figyeljük meg, hogy Jézus újra azt mondta a Magról, „Néhányan sziklákra hullottak, mások pedig vegyes földbe.” Látjátok, ez az, ahol még vannak ugye tövisek, tüskék és mindenfajta más növények, nem tudott tőlük nőni. Mások pedig jó talajba hullottak, jó talajba, jó termőtalajba, amely előre fel volt készítve, amely már fel volt készítve.

132 Ott az emberek olyanok voltak, mint az a csirke, nézegettek előre, próbálták megtalálni. Beleütötték az orrukat ebbe-abba, de egy idő után jött az a hírtelen Kiáltás az Égből. Ő rögtön felismeri Azt, „Hát ez Isten Igéje!” Látjátok, tudta, hogy van valami ott a szívében, ami azt mondta neki, ami kijelentette neki az egész dolgot.

133 Most figyeljük meg, hogy Ézsaiás próféta azt mondta, „Egy szűz fog foganni.” Milyen furcsa egy állítás. Hogyan tudna egy épeszű ember ilyet mondani? Hiszen sosem volt még olyan, hogy egy szűz fogant volna. „Egy szűz fog foganni!” Most, neki nem volt ez aggasztó mondani, ő ezt egyszerűen csak kimondta. Hogyan fogja ez a szűz azt megcsinálni? Az már nem az ő dolga volt! Neki csak ki kellett mondania azt, amit Isten mondott, hogy Ő majd cselekedni fog. Isten ezt kijelentette neki, megmutatott neki egy látomást, kijelentette azt, és az helyes volt.

134 Ugyanaz az Isten, Aki azt mondta nekem, hogy lesz majd egy kisgyerek egy embertől, Aki megmutatta nekem, hogy lesz majd egy kisgyerek egy olyan férfitól, akiről azt mondták, hogy képtelen kislányt nemzeni. Ugyanúgy, mint más dolgok, ami furcsának tűnik, amikor az orvos azt mondja, hogy „Ez nem történhet meg!”

135 De amikor Isten azt mondja, hogy „ez fog történni," akkor az attól függ, hogy milyen fajta szó esik beléd. Emlékezzünk rá, hogy a próféta fölállt és az Isten Igéje pedig kiment tőle.

136 És Isten az 1. Mózes 1-ben azt mondta, „Legyen világosság. Legyen ez, legyen az." Megteremtette az embert az Ő Saját képmására, Isten képmására teremtette őket, férfivá és asszonnyá, pedig akkor még semmi nem volt a földön. Aztán látjuk az 1. Mózes 2-ben, hogy Ő az embert a Saját képmására teremtette. De nem volt ember, aki művelte volna a földet, és aki uralta volna a többi teremtést. Hát mi volt az? Az Ő Szavai (Igéi) voltak azok, amiket Ő mondott. És aztán, amikor azt mondta, hogy „Legyen világosság." Akkor lehet, hogy utána még nyolcszáz évig nem is volt egyáltalán világosság, de Ő kimondta Azt! És hogyha Ő azt kimondta, hogy „Legyen egy pálmafa. Legyen egy tölgyfa. Legyen ez," azok a magok bizony már ott formálódtak a víz alatt. Így van. És a kellő időben, az elrendelt időben, annak a magnak az idejében az előbújt! Az nem tévedhet; mert az Isten Igéje. Képtelen tévedni. És az már kifejeződést nyert.

137 Egy napon Isten szemtől szemben beszélt az emberrel. De Mózes idejében, amikor a tűz leesett azt mondta, „Isten… Mózes beszéljen, ne Isten, lehet, hogy mi elpusztulunk."

138 Ezért azt mondta, „Én nem fogok többé így szólni hozzájuk. Inkább prófétát támasztok közöttük." És mindig is ez volt Istennek a módszere.

139 Mert itt áll egy próféta; ő most ihletés alatt van; és ő nem a maga értelméről beszél, „na, várjunk csak egy percet. Ha én ezt mondom, tudjátok, akkor lehet, hogy az emberek azt mondják, hogy megőrültem." Ez lenne az ő értelme; akkor ő a Sátánra hallgatna, akárcsak Éva tette.

140 És amíg az orvos azt mondja, hogy „te nem fogsz tudni élni. Te nem fogsz tudni meggyógyulni, nem fogsz tudni ilyet csinálni, vagy olyat csinálni." Hogyha te erre hallgatsz, akkor az a Mag soha nem fog belehullani abba a földbe, és abból neked semmi hasznod nem lesz. Nem lesz rá képes. De amikor valami mindazt a sok rosszat kitépi belőled, akkor Az valóban beleesik a már felkészített talajba, és Azt semmi sem tudja onnan kitépni.

141 Tehát nem számít, hogy mennyi ideig tart, akkor is meg fog történni. Tehát Ő azt mondta, hogy „Egy szűz fogan." De tudtátok-e azt, hogy nyolcszáz évvel azelőtt mondta ezt, hogy az megtörtént volna. Isten eleve ismerte azt az asszonyt, tudta, hogy ki lesz az, hogy mi lesz a neve, és hol fog az a Mag belé hullani. Hiszitek ezt? Bizony Ő tudta! És abból a szó szerinti méhből előjött az a nagy csoda. Isten tudta ezt, Ő csak kijelentette ezt a prófétájának, aki hűséges volt és szólta az Igét. Anélkül, hogy gondolkodott volna arról, hogy mit is mondott. Ő soha nem próbált meg érvelni Az ellen.

142 Ha te valamit próbálsz kimagyarázni… Mi van akkor, ha ez az ember, mi van akkor, ha az az asszony, vagy ez az itt ülő ember, vagy valaki elkezdne érvelgetni, „hiszen én

egész életemben nyomorék voltam. És az orvos mondta nekem, hogy ’egyáltalán semmilyen esélyem sincs’”? Hát, lehet, hogy nem is úgy van az, amennyire ő tudja, és ez így igaz.

143 De ha valami képes kitépni ezt a sok szemetet belőlünk, hogyha Isten az Ő kegyelme által; nem a prédikátor, és nem senki más. Hanem csakis Isten, hogyha Ő bele tudja vinni azt a kijelentést a te szívedbe, hogy „én meg fogok gyógyulni,” akkor azt semmi sem fogja tudni onnan elvinni. Akkor téged semmi sem fog tudni a székednél tartani, hanem te igenis meg fogsz gyógyulni! De amíg ez meg nem történik, addig te ott fogsz ülni és hallgatod, amit orvos mond, ha azt mondja, hogy ülnöd kell, akkor ülni fogsz; amíg az a dolog meg nem történik. Kell, hogy Ez ki legyen jelentve neked. Istennek a kegyelme jelenti azt ki.

144 Na, most figyeljük meg, az Isten ismerte azt az asszonyt, akihez ez el fog jönni. Figyeljétek meg Ézsaiást, nem volt ott semmi kérdés. Ézsaiás nem mondta, hogy „hát várjunk csak egy percet, Uram! Várj csak egy kicsit! Mit is mondtál most nekem? Hogy egy szűz foganna? Nos, most-most várjál, Atyám, ilyen még sosem volt korábban, mint ez.

145 Ő nem habozott, csak azt mondta, „Egy szűz fog fogani!” Így van.

146 Figyeljük meg Máriát: Nem, nem, Uram, várjunk csak egy percet. Tudod, hogy még soha nem voltam férfival. Hát ez lehetetlen! Ilyen sosem történt még! Ó, ó, ilyen sosem korábban nem volt még. Hogyan lehetne énnekem gyerekem? Senki férfit nem ismerek, így nem történhet meg! Juj, Angyal te biztosan tévedsz. Nekem biztosan egy optikai képzelgésem van. Tudod, hogy az én gyülekezetem azt mondja, hogy „az az idő már lejárt.” Nem! Ilyen helyre soha nem hullana az a Mag. Mária soha nem kérdőjelezte meg.

147 Ő azt mondta, „Hogyan lehetséges? Én nem ismerek férfit.”

148 És Ő azt mondta, „A Szentszellem fog téged beárnyékolni. Így fog történni.”

149 Ő mondta, „Íme, az Úr szolgálóleánya!” Semmi kérdés!

150 Látjátok, Ézsaiást, amikor Isten létrehozta az Igét a gondolat által, (a kijelentés) amikor ez odament Ézsaiás szívébe, az a jó talajba esett, ő egy próféta volt. És azt a prófétát egyáltalán nem érdekelte az emberi bölcsesség. Őt nem érdekelte semmi emberi értelem. És őt nem érdekelte senki más személy. Ő Istennek egy odaszánt csatornája volt, és Isten azt szólta rajta keresztül, amit csak ő mondott. Ez minden. Akár fájt, akár nem; akár őrültségnek hangzott, akár bolondságnak hangzott; őt nem érdekelte. Mert Isten volt az, nem pedig az ember.

151 És amikor az az Ige kiment, utána Az egy Maggá lett, annak a Magnak pedig valahova bele kell hullania. Hogyha azt Isten mondta, akkor kell, hogy legyen valahol egy méh, amelybe az bele fog hullani. Ugyanúgy, ahogy Ő azt mondta, hogy „Minden lehetséges azoknak, akik hisznek. Hogyha azt mondjátok ennek a hegynek, hogy ’mozdulj

el’, és nincsen a szívetekben e felől kétség, akkor meglesz nektek az, amit mondtatok.” Látjátok, kell, hogy valahol legyen egy hely, ahol az igazság lesz!

152 Na, most figyeljétek! Látjuk, hogy itt Ézsaiás Azt szólta.

153 Szűz Mária, amint nemsoká… Az ő talaja rögtön készen állt erre. Ő szűz volt. Ő nem „szaladgált férfitól férfihoz.” Az ő szívtalajuk már fel volt készítve, illetve Isten eleve ismerése által eleve el voltak rendelve.

154 Még azt is megmondta, „hogy ő egy szűz volt.” És Isten azt is tudta, hogy mi lesz az ő neve. Mert az ő neve benne volt az Életkönyvében, a Mennyben.

155 Azután ez igazolást nyert. Az ember akkor (emberekhez) látta ennek a kifejeződését a cselekedetekben, akkor látták a kifejeződését cselekedetekben, amikor az valóban már meg is történt. Na, most mi visszanézünk, és azt mondjuk, „Bizony az úgy megtörtént,” mert látjuk azt, hogy az a cselekedet valóban úgy elvégeztetett.

156 Noénál az ő cselekedetei kifejezték az embereknek, hogy milyen hite volt Noénak Isten ígéretében. Tehát, Isten találkozott Noéval, és azt mondta, „Noé, esni fog az eső. Én az egész földet elpusztítom vízzel.” Na, most korábban soha nem volt még eső, hát ez lehetetlenség volt. Tehát, Noé kapott… Azt mondta neki, „Készítsél egy bárkát azokban a méretekben, amiket megmondok neked.” És mivel ő ács volt, lement és elkezdett dolgozni, és elkezdte a méreteket fölvenni, és mindent megcsinált, amit kellett. Kivágta a fa léceket, összeillesztette őket, hozta a sittim fákat, összeragasztotta őket, és mindent pontosan a szerint tett, amit Isten mondott neki. És tudjátok-e azt, hogy az emberek mit mondtak őróla?

157 Azt mondták, „Ez az ember teljes mértékben elvesztette az eszét, hiszen azt mondja, hogy ’víz fog jönni az egekből,’ és pedig nincs, ott fen egyáltalán semmi víz.” De látjátok, Noé nem gondolkodott erről. Az ő cselekedetei pontosan kifejezték az embereknek azt, hogy neki milyen hite volt abban, amiről Isten mondta, hogy meg fog történni.

158 Ez az oka annak, hogy egy igazi Keresztény elválasztja magát mindentől, és csakis Isten Igéjéhez ragaszkodik, nem érdekli, hogy az emberek mit gondolnak, nem érdekli, hogy bárki más mit mond. Ő el van választva, mert… Ő nem csak úgy mondja azt; és hogyha ő valóban igazi Keresztény, akkor nem kerül sok időbe az, hogy a cselekedetei meg is ismertessék mással. Hogyha ő visszaesik, hogyha ő elcsúszik, hogyha ehhez csatlakozik, ahhoz csatlakozik, akkor az is megmutatja, hogy kicsoda ő. De hogyha ő egy igazi, hogyha valóban az Isten Igéje már ő belé ágyazódott, akkor az elő fogja hozni a Maga fajtáját, és látjátok, hogy az az ember készülni fog arra a nagy órára. Látjátok, Noé pontosan így cselekedett.

159 Mózes, egy bottal a kezében, jött, hogy elvigye a népet a fáraótól. Most ti el tudjátok képzelni… Mózest, a Biblia azt mondja, hogy az Egyiptomiak mindenféle bölcsességet tanítottak neki. Ő egy okos ember volt, ő tudott tanítani intellektuális dolgokat. És ő is mindenféle bölcsességeket megtanult. Úgyhogy ő nem volt lemaradva a műveltségében. Na, most gondoljuk, hogy egy olyan ember, aki kint van a pusztában, ott van az ő összes tanultságával, és aztán egyszer csak Isten megjelenik neki és azt mondja, „Mózes, fogd a botodat a kezedbe és menjél le Egyiptomba, és hozd ki az Én gyermekeimet ezzel a bottal, ami a kezedben van. Csak vidd a botot és intézd el az egész dolgot."

160 Na, most mi lenne akkor, ha Mózes azt mondta volna, „Várjunk csak egy percet, azt hiszem, hogy én egy értelmes lénnyel beszélek, a nagy 'ÉN VAGYOKKAL', Aki azt mondod Magadról, hogy Te vagy az. Hát, hogy a világon tudnék én kihozni onnan egy egész népet egy göcsörtös öreg bottal, ami itt van a kezemben, hogyan tudnék én a millió emberből álló Egyiptomi hadsereg fölött győzelmet aratni ezzel, akik fel vannak fegyverkezve lándzsákkal és más fegyverekkel, akik igazi harcosok? Hogyan tudnék én ilyet csinálni, hiszen én nem vagyok harcos, én pásztor vagyok."

161 Nem volt benne ilyen kérdés! Miért? Miért? A szívében lévő talaj miatt! Ő egy eleve elrendelt személy volt. „Az ajándékok és az elhívások megtérés nélkül vannak." Isten azt mondta Ábrahámnak, hogy Ő ezt el fogja végezni, és ott volt az a talaj, ami erre már fel volt készítve.

162 Mózes fogta a botját és lement oda és kihozta azt a nemzetet egy nemzetből. Amikor lement oda kezében a botjával azt mondta a fáraónak, „Engedd el őket!" A fáraó látta Mózest cselekedni, látta, hogy neki hite van abban, amit meg fog csinálni, vagy amit legalább is próbálkozik. Neki hite volt abban, amit Isten ígért neki, és Isten valóban ígéretet tett neki, ő lement oda és ki akarta hozni a népet. Senki más nem tette volna azt, és senki más nem is tehette volna ezt meg, ő volt erre eleve elrendelve. Isten már előre megmondta Ábrahámnak, azt, hogy Mózessel mi fog történni. És amikor az ígéretnek ideje elközel, volt ott egy kisfiú, aki megszületett, egy szép kisgyermek. És a szülei, Amrám és Jókébed, ők nem féltek a király parancsolatától. De látjátok, hogy volt valami, valahol a talaj már fel volt készítve.

163 Ó, Istenem, én remélem, hogy most is előkészített talajokhoz szólok ma este! Mert hogyha a Mag a megfelelő talajba tud hullani, akkor abból, abból bizony történni fog valami. Ha nem az, az nem fog megtörténni.

164 Ez ugyanaz a dolog. Azt mondják, hogy „Branham testvér ez a fajta dolog elvisz bennünket." Ha igen, akkor ez elvisz a Kereszténységtől is. Látjátok, ti mindent tudtok utánozni. De ha az… ha az Istennek az Igéje tényleg a megfelelő talajba hullik bele, akkor az elő fogja hozni a maga fajtáját. Kell, hogy előhozza, mivel az egy mag.

165 Noé… illetve Mózes, az ő cselekedetei megmutatták az ő hitét, megmutatták, hogy ő hiszi azt az ígéretet, amit Isten neki adott. Fáraó pedig egy ember volt és látta ezt. Nem… nem tudta hogyan fogja ezt Mózes megcselekedni, de tudta azt, hogy Mózes hiszi azt, amiről beszél, mert máskülönben nem állt volna ott a palotájában a botjával a kezében. És azt mondta, „Ezzel a bottal fogom őket elvinni tőled.” Egy öreg nyolcvanéves ember; nem egy atléta, egy öregember beesett vállakkal, és az ő szakálla lelóg… talán a derekáig; és ősz haja, ha volt neki bármi haja. Ott állt a botjával a kezében és azt mondta, „Én kivezetem őket innen, engedd el a népemet, ÍGY SZÓL AZ ÚR, ha te nem fogod elengedni őket, akkor Isten megítél téged.” Ámen! Miért? Ez… látjátok, ez… ő félt? Miért, csak egyetlen nyílvessző, egyetlen lándzsa, vagy bármi más olyan könnyen elpusztíthatta volna őt. Ő félelem nélkül volt! Mert pontosan tudta, hogy hol állt; azt mondta, „Isten lesújt rád fáraó.” Igen uram.

166 Mert Isten mondta neki, hogy „te újra el fogsz jönni ehhez a hegyhez,” és ő tudta, hogy megy oda.

167 Halleluja! Mi is tudjuk, hogy hová megyünk, tudjuk, hogy mi lesz ennek az útnak a végén. Isten megígérte! Ott van egy Föld a folyón túl. Ne féljetek a ti bizonyságtételetekben. Ámen. Ha az ki van neked jelentve, akkor valóban nem is félsz. Nem érdekel téged, hogy az egész világ… mit mondanak ők; mert te nem félsz. Amikor az ki van neked jelentve, hogy „ez az Igazság, ami Istentől jön,” akkor te biztos, hogy nem fogsz félni. Ha pedig nincs ez kijelentve, akkor nem tudsz félelem nélkül való lenni.

168 Dávid, akinél csak egy kis parittya volt, ő az egész Izraeli hadseregnek kifejezte, hogy milyen hite volt az Ő Istenében. Tehát, ott volt Góliát a másik oldalon, ott állt és dicsekedett magával. Sokkal nagyobb volt, mint Dávid, harmincöt centiméteres ujjai voltak. Ő egy mamutnyi hatalmas nagy ember volt, a Filiszteus óriás. És itt volt Dávid, aki a legkisebb volt, ő még túl kicsi volt a hadseregbe; túl csenevész, nem is tudták használni őt. Tehát, a testvérei ott voltak kint a seregben. És aztán Góliát csak dicsekedett.

169 De Dávid, most emlékezzetek, hogy ez ki lett jelentve Dávidnak. Ő azt gondolta, „Itt van az élő Isten serege, a saját földjükön állnak, és ez a körülmetéletlen dicsekvő Filiszteus meg ott áll.” Mondjuk, nevezzük őt ma este „ráknak,” vagy nevezzük „bénulásnak.”

170 Hiszen, Dávidot nem is lehetett egy sorban említeni vele, akármilyen fegyvere lett volna, nem lehetett egy kategóriába sorolni a másikkal. Ennek az embernek a vállai talán három, három és fél méter átmérőjű volt; és valószínűleg négy, négy és fél méter magas volt. A lándzsája, mint egy szövőszék tartófája, talán hat méter hosszú, a hegye talán egy méter átmérőjű.

171 A kis Dávid pedig ott állt egy kis darab bőrrel, kecskebőrrel, vagy báránybőrrel, két darab zsineggel átkötve. De az ki volt jelentve neki! A kijelentés megütötte őt! Ámen! Azt

mondta, „Az az Isten, Aki engem kihozott a medve mancsai közül, Aki kihozott engem az oroszlán mancsai közül, menyivel inkább fog Ő engem megszabadítani egy körülmetéletlen Filiszteusnak a kezeiből, és kezembe adja őt!”

172 A testvérei sokkal inkább képesebbek lettek volna erre. Saul is a vállával és fejével ki is emelkedett a hadseregből. De látjátok nem ők kapták meg ezt a kijelentést. Ámen. Erről van szó; ők hitték azt, hogy meg lehet, hitték azt, hogy Isten megteheti azt, de az nem volt kijelentve nekik; de Dávidnak ki volt jelentve. Tehát, ez a nagy különbség, éppen ott. Ha ez teljes mértékben ki van jelentve neked, hogy Isten téged meg fog gyógyítani, akkor te azt meg is kapod. [Üres hely a szalagon-Szerk.] Meg fogod azt kapni. Nem érdekel, hogy mi a bajod, mi a betegséged, hogy milyen esélyed van, lehet, hogy sokkal rosszabb a te esélyed, mint Dávidé és Góliáté volt. De ha ez ki van neked jelentve…

173 Figyeljétek meg, hogy amikor az ki lett jelentve, Dávid onnantól fogva félelem nélküli volt. Azt mondta, „Ma levágom a fejedet!” Ámen. Azonnal! A mi Istenünk, kegyelem által, abban a válságos pillanatban, amikor a döntésedet meg kell hozni, ugyanaz az Isten, Aki azon a napon a kegyelmet létrehozta, és azt a hit magot a kis púpos kinézetű fiúnak szívébe beledobta; ugyanaz az Isten ebben a válságos pillanatban, azt az asszonyt ki fogja tudni hozni a tolószékből, azt a férfit is ott, ha el tudja hinni, minden bajából. Amikor az a kis hit mag kijelenti neked. És nem érdekel, hogy mennyi ideig tart,…

174 Na, most figyeljük meg, hogy ott az az óriás a másik oldalon pedig nem hiszi ezt el, a rák sem fogja azt elhinni. Ő csak nevetett és azt mondta, „Hát kutya vagyok én? Egy ilyen kis gyereket küldetek nekem ide, hogy harcoljon velem?” Azt mondta, „Feltűzöm a dárdám hegyére és a madarakkal megetetem a testét.” Miért, minden… minden ő mellette szólt.

175 De ez egyáltalán nem ingatta meg Dávidot. Miért? Mert már ki volt neki jelentve. Hite volt abban, amit csinált. Ő tudta, hogy azt meg fogja cselekedni. És meg is tette, azért, mert ki volt neki jelentve, és tudta, hogy hol áll.

176 És hogyha Isten csak szólt volna igazán lent a te szívedben ma este, mondva, „Te nem fogsz többé ágyban feküdni. Te nem fogsz többé tolószékben ülni. Te meg fogsz gyógyulni,” akkor semmi az égvilágon nem tudja a te gondolkodásodat megváltoztatni ezt illetően.

177 De amíg az nem történik meg, minden prédikátor a világon imádkozhat érted… nem mondom azt, hogy az nem segít; nyilván bátorítani fog téged. De amíg az a hit… Látjátok, a gyógyító erő te benned van. Az nem a prédikátortól jön. Az tehozzád jön kijelentés által, hit által. „Nem erővel, nem hatalommal, hanem az Én Szellemem által,” mondja az Úr. „Az Én Szellemem, kegyelem által kijelenti ezt neked.” És azt semmi sem tudja elvenni. Hit által, kijelentés által! Akkor Dávid bizonyítja az ő cselekedeteiben…

178 Na, most néhányan közülünk azt mondták, „Tudom, hogy te rossz vagy.” Az ő testvére azt mondta, „Azért jöttél ide, hogy megnézd a csatát. Menjél csak vissza oda, ahol a juhok vannak.”

179 Ő azt mondta, „Hadd beszéljek Saullal, a tábornokkal.” Látjátok?

180 És Saul azt mondta, „Nos, fiam, én csodálom a te bátorságodat, de látod, te még csak fiatal vagy. Ez az ember meg harcos, már fiatal korától kezdve, téged nem lehet vele egy sorba sorolni.”

181 Azt mondta, „Én éppen apukám juhaira vigyáztam…” Tudta valamire alapozni! Ámen. Ó, testvérem! És az az Isten, Aki megmenti a te lelkedet, hát Ő nem tudná meggyógyítani a te testedet is? Ugyan az van neked is kijelentve, Ő a te Gyógyítód, ugyanúgy, ahogy Ő a Te Megváltód. Látjátok? De kell, hogy az előbb neked ki legyen jelentve, ez a különbség. Dávid már tudta valamire alapozni az ő hitét.

182 Azt mondta, „Ilyen nem történt még korábban.”

183 De azt mondta, hogy „Ugyanaz az Isten, Aki engem megmentett az oroszlán mancsai közül, a kezeimbe fogja adni azt a körülmetéletlen Filiszteust.”

„Honnan tudod, Dávid?”

„Hiszem.”

„Miért?”

„Mert ki lett nekem jelentve.” És azt mondta…

184 És tudta, hogy miről beszél. Mert az az óriás azt mondta, hogy „Én majd a madaraknak foglak odaadni, hogy megegyenek téged”; ő pedig azt mondta, „Én meg a fejedet fogom levágni neked.” Ez a különbség, látjátok. És ő meg is tette!

185 Sámson, egy napon ott volt (őrségben) a prérin, és ott jött ezer Filiszteus rá. Ő lenézett a földre, és ott éppen meghalt egy öszvér, ő felvette azt az öreg állkapcsot, állkapocscsontot, olyan száraz volt, amilyen csak lehetett, és már ment is a Filiszteusok után és elkezdte verni a fejüket, annak az öszvérnek az öreg száraz állcsontjával, és amennyire én tudom abból az állcsontból egyetlen fog sem hullott ki. Pedig azoknak a Filiszteusoknak a sisakjai talán 2,5 cm vastagok voltak, (mert abban az időben úgy hadakoztak egymással, hogy bottal verték egymás fejét), tehát azért volt olyan vastag a sisakjuk, hogy megvédje a fejüket attól az embertől, aki éppen verte azt. De ő fogta annak az öszvérnek az állcsontját, és ezer Filiszteust vert le vele, és az az állcsont nem tört el. Csak verte és verte őket, amint jöttek oda hozzá. A többiek pedig elmenekültek a sziklákhoz, látjátok, eltávolodtak tőle. Miért? Mert ő hitte azt!

186 Valamikor megmutatom nektek… akartam mást is mondani nektek. Addig munkálkodjatok azon a lüktetésen, annak a pillanatnak az ösztönzésében, ahogyan Józsué tette, ahogyan Mária Magdolna tette, és mind a többiek. Csak az a pillanat, amikor valami nektek ki van jelentve, akkor ragadjátok azt meg. Ragaszkodjatok ahhoz, abban a szempillantásban.

187 Igen, az ki volt neki jelentve. Ő ment, hogy szembe nézzen azzal az ezer Filiszteussal. Na, mit gondoltok, mit mondtak azok a Filiszteusok, „Nézz már, itt jön egy kis tökmag; csak 140 cm magas, kezdjük azzal; hét kis göndör hajfürt hullik le a hátán, olyan, mint mamának a kislánya, látjátok; és jön ide felénk egy öszvér állcsonttal. Nézzünk már magunkra, hogy mi milyen nagy hadsereg vagyunk! Nem nevetséges ő?” De mit csinált ő? Kifejezte azoknak a Filiszteusoknak, amit Isten kijelentett neki. Fogta azt az állcsontot és már ment is vele, mert ez volt az ő kezében; kézbe vette és hitte, hogy képes lesz arra: hogy megcsinálja azt! És ezzel kifejezte a Filiszteusok felé, amit Isten a szívébe adott, hogy tegye.

188 Keresztelő János a cselekedeteivel fejezte ki az ő hitét, és amikor azt mondta, hogy „Ott áll most közöttetek Egy.” Csak gondoljatok bele, Szent János, vettem a Szentírást, Szent János 1:26, látjátok. Ő mondta…

189 Azt mondta, „Ti mondjátok, hogy jön a Messiás? Miért,” azt mondta, „Ember mi a baj veled? Mi már négyezer éve várjuk Őt.”

190 Ő pedig azt mondta erre, „Ő ott áll közöttetek most.” Halleluja! És ugyanúgy ott van ma este! Hát bizony.

191 Ő kifejezte az ő hitét, az ő kijelentése által, mert az ki volt neki jelentve, hogy… ő tudta, hogy meg fogja keresztelni a Messiást. Harminc éves ember volt. Tudta, hogy valahol ott kell lennie; soha nem tudta, hogy ki az, de azt mondta, hogy ott áll közöttük. Azt mondta, „Ott áll Egy most közöttetek, akit ti nem ismertek, és én nem vagyok méltó arra, hogy megoldjam a saruját, de Ő Szentszellemmel fog majd keresztelni titeket. És Ő most pontosan közöttetek van.” Ő kifejezte az ő hitét, mert tudta, hogy az ő napjában, ő meglátja, és megkeresztelni az Istennek a Messiását. Tehát, látjátok, hogy az emberek láthatták hite kifejeződését ő rajta, és azt, ahogyan ő prédikált, azt, ahogyan cselekedett, az pontosan kifejezte, hogy neki igazi kijelentése volt Istentől.

192 Most pedig, hogy bizonyítsuk, hogy ez igaz volt, valóban ott a tömegből előlépett a Messiás; csak egy átlagos fiatalember lement oda, éppen úgy volt felöltözve, mint a többi ember. János azt mondta, „Íme, ott van az Isten Báránya, Aki elveszi a világ bűneit.”

193 „Hogyan ismered Őt?”

194 Azt mondta, „Ő, Aki azt mondta nekem a pusztaságban, hogy Akire látod az Isten Szellemét leszállni, Ő lesz az, Aki Szentszellemmel fog keresztelni.”

195 Látjátok, ő ismerte Őt, mert lennie kellett egy jelnek abban az időben. (Megragadjátok Ezt?) János tudta az órát, mert ő egy próféta volt. Ki volt neki jelentve, és tudta, hogy abban az időben egy jelet fog látni. És amikor meglátta azt a jelet, azt mondta, „Ő közöttetek van.” Tudta, hogy ott volt.

196 Ó, én látom a jelet arról, hogy itt van az utolsó idő. Én látom a dolgokat, amik meg lettek ígérve, a végidők Üzenetének, hogy az eljöjjön (kibontakozzon) csak pontosan, amint a Szentírás mondta. És tudom azt, hogy itt van az óra! Ezt habozás nélkül kijelentem. Hiszem, hogy pontosan itt van már a küszöbön, mert látom a jeleket, amikről Ő mondta, hogy meg fognak történni, csak azelőtt. És ez itt most készen történik.

197 János kifejezte a hitét abban, amit Isten kijelentett neki. Ezért a cselekedetek a hitről való bizonyságtétel. Amikor ők látják azt, hogy te úgy viselkedsz, mint aki meg van gyógyulva, akkor ők tudni fogják azt, hogy neked az a hited, hogy te meg vagy gyógyulva.

198 Mit mond el a bizonyságtétel? Azt mondja, „Az nekem most megvan, mert elfogadtam Isten ígéretét. Az most munkálkodik bennem. Én már most kész vagyok annak a megtörténésére.” Hát bizony. Látjátok, ez az, ami bizonyság… a te cselekedeted teszi. Nos, biztos!

199 Itt nemrégiben, a legutóbbi Afrikai utam után; ott voltam most tavasszal, de az én utam az előtt volt. Volt ott egy kisbaba, akinek az egyik lába… rövidebb volt, mint a másik. És egész életében soha nem tudott felvenni cipőt. Borzalmasan torz volt a lába. És imádkoztam azért a gyermekért aznap este, és ők látták azt, figyeltek, és látták ezeket a dolgokat megtörténni, és ők is imádkoztak a gyermekért. Aztán másnap délelőtt lementem oda és elmentem egy cipőbolt mellett. Bementem és láttam, hogy az az ember a kisbabájának éppen egy pár cipőt vesz, hogy viselje. Mert hitt benne! Hát bizony.

200 Mint itt ez az ember, aki hitte azt, hogy Isten megadja majd neki azt a kislányt. Bizony, ő hitte, hogy az meg fog történni, és készen állt rá. „Én készen állok rá.” Igaz, hogy még semmi testi eredményét nem láthatta ennek, de ez nem tesz semmi különbséget. Ő hitte azt, mint Ábrahám, „mindent, ami annak ellentmondott, úgy tekintett, mintha nem is lenne.” Ott!

201 Tehát, hogyha az értelmed azt mondja neked… Ó, itt van a fájdalmas szúrás most. Hogyha a te értelmed mondja azt neked, hogy „Ez az igazság, hogy Isten a betegség gyógyítója,” akkor a te elméd bizonyságot tehet arról, hogy „Ez az Igazság,” de, hogyha nincs ott a szívedben a kellő táptalaj, hogy (a hit beléd hulljon), hogy ez kifejeződhessen, akkor az nem fog megtörténni.

Bár sok… teljesen mindegy, hogy a külső ember mennyire tud egyetérteni a Szentírással, és mennyire az elméd rá mondja, hogy „úgy igaz,” az még nem teszi azt Igazsággá.

202 Hányan veszitek a kazettákat? Meg van-e nektek az a szolgálat, nemrégről, A végső idők felkentjei? Azt elhittétek? Látjátok, arról szólt, hogy „Lesznek antikrisztusok. Antikrisztusok, akik majdnem megtévesztik a valódi választottakat, hogyha lehetséges volna.” Lehet az, hogy… De nem lehetséges, mert az lehetetlen, ők ki vannak választva. Látjátok? Rendben.

203 De azt mondta, hogy „a felkentek.” A Krisztus azt jelenti, hogy „Felkent,” de ezek anti voltak. Ők fel voltak kenve, de anti, Krisztus ellen az ő tanításukban. Na, most ők mindent meg tudtak csinálni, amire a többiek képesek voltak.

204 Emlékezzünk rá, hogy mi a hármas körforgásban (ciklusban) vagyunk, de egy személy vagyunk. Mint az Atya, a Fiú, és a Szentszellem, hármas körforgás (ciklus), de egy Személy. Ugyanannak az Istennek a három tulajdonsága: Atyaság (három hivatal, úgy, mint) Atyaság, Fiúság, és Szentszellem. És te vagy: test, szellem és lélek.

205 A külső testnek van öt bejárata, hogy az kapcsolatba lépjen a te földi otthonoddal: látás, ízlelés, tapintás, szaglás, és hallás. A belső, ami egy szellem, annak is öt érzéke van: tudat (lelkiismeret), szeretet, és így tovább. De ennek a legbelseje, a lélek, annak csak egy dolga van. Ez az, ahol te élsz.

206 A Szellem kijöhet ide, és felken téged, hogy bizonyos dolgokat megtegyél, és te meg is teszed azokat, de ez nem jelenti azt, hogy meg vagy mentve. Csak gondolj bele. Kajafás prófétált, Júdás ördögöket űzött ki. Látjátok, a Szellem felkente őket. Az eső hullik az igazra és a hamisra is, a konkoly együtt örvendezik a búzával. De az, hogy mi is az igazából, az a magjában van benne. Ezért tudjátok ti értelmiségiek (ti értelem szerintiek) elfogadni és azt mondani, „Ó, persze, ez jól néz ki. Én hiszem azt.” De az még mindig nem elég. Nem, uram. És a szellemed ténylegesen tanúskodhat róla, és mégsem úgy van. Mert, hogyha az a lélek nem Istentől jött, akkor az mindenfajta utánzásokat meg tud csinálni itt kint, de nem tud igazi lenni. Te el tudod játszani a gyógyulást, el tudod játszani, hogy az neked meg is van. El tudod játszani, hogy te azt elfogadod (megkapod). Keresztények tudnak úgy viselkedni, mint akik Keresztények, és tudják mutatni, hogy ők nagyon is jók abban, de ez nem jelenti azt, hogy ők meg vannak mentve. Pontosan így van, látjátok. A Szellem ott lehet, az igazi eredeti Szellem. A Szentszellem lehet, hogy felken téged, és még ez sem jelenti azt, hogy te meg vagy mentve. Mert az a legbelső lélek, ami soha nem hal meg, annak van Örökkévaló Élete. Az mindig is Örökkévaló Élet volt. Látjátok? Ez Istentől jött, és Istenhez megy, ez a lélek.

207 Most pedig, figyeljétek meg, hogy ez így van. Öt, a hit ez van kívül; szellem, Jézus; ez van belül, benned. Látjátok? Érzem, ahogyan itt áll és rátok néz, én nem ismerek közületek senkit. A szellem fel tud engem kenni, még akkor sem ismerlek egyikőtöket sem. De amikor annak a legbelsőnek, a legbelseje kitör, az Isten.

208 Akkor érvelhet a külső. Veszel egy embert és azt mondod, „Nos, tudjátok, én tudom, hogy nem kéne házasságtörést elkövetnem. De tudod, aztán az a szellem ott bennem mondja, hogy nekem nem volna szabad házasságtörést elkövetnem. De, látjátok, attól, mindezektől függetlenül, még ott belül ott lehet az.” És valamilyen módon az ki fog onnan surranni. (Látjátok, olyan lesz az irányítás, és jobb, ha vigyázol.)

209 De, amikor téged a legbelső irányít, az az, ami az összes többit is összhangba állítja. Az a vezérőrhely. Az az irányítótorony, a legbelsődnek a legbelseje. A lélek irányítja a szellemet, és a szellem irányítja a testet.

210 Tehát, egy kívülről való meszelés semmit nem jelent. Ott voltak azok a vallásos emberek, akiket Pál úgy hívott, hogy „meszelt falak,” és így tovább, ők kívülről pontosan olyanok voltak minden módon, mint egy hívő, és voltak közöttük próféciák és minden más, de belül, a belsőjük legbelseje, „a lelkük az hitetlen volt.”

211 Ezért mondom én azt, hogy az emberek ugrálhatnak, és beszélhetnek nyelveken, és kiáltozhatnak, és a kezüket vethetik a betegekre, és meggyógyíthatják a betegeket, és így tovább, tehetnek mindent hit által; mindezeket a nagy dolgokat tehetik a Szentszellem által, és még mindig el vannak veszve. Felkentek.

212 Figyeljük meg, hogy Jézus azt mondta, „Csak higgyétek, hogy minden dolog lehetséges azoknak, akik hisznek.” A hit és a cselekedetek férj és feleség, ők együtt munkálkodnak. A férj a feleségen munkálkodik, a feleség pedig a férjen; ők azonosítják egymást.

213 Mint hogyha egy férfi azt mondaná, hogy ő „házas,” és mégis sehogy nem tudja bemutatni, hogy neki valóban van egy felesége, akkor bizony kételkedünk az ő állításában. Látjátok? Egy ember azt mondta, hogy „én házas vagyok.”

„Hol van a feleséged?”

„Ó, ó, azt nem igazán tudom.” Látjátok? Látjátok? Nekem ilyenkor már nehéz, hogy higgyek neki.

Azt mondom, „Nos, hol a feleséged?”

„Nos, nem tudom, hol van.” Én akkor nem fogok neki hinni.

214 Mert látjátok, hogyha neked megvan az, amiről mondod, hogy az neked megvan, „nekem van hitem.” Hogyan fogod tudni megmutatni, hogy neked tényleg van hited? A cselekedeteid által. Látjátok?

„Megnősültem.”

„Honnan tudjam, hogy megnősültél?”

„Itt van a feleségem.” Látjátok? Erről van szó.

„Én férjhez mentem, itt van a férjem.”

„Én meggyógyultam.”

„Honnan tudod?”

215 „A cselekedeteim megmutatják a hitemet.” Látjátok? Látjátok? Nos, amiről te beszélsz: a hited az, amit Isten lát benned, a cselekedeteid pedig azok, amit az emberek látnak benned.

216 Ez a különbség a között, amit Jakab és Pál itt elmagyarázott nekünk Ábrahámról. Ők soha nem mondanak ellent egymásnak, ők mindketten ugyanazok; házasok.

217 Tehát az a hit, amelyik nem hozza létre a cselekedeteket, bárkinek joga van kételkedni a bizonyságtételedben. Na, most halljátok-e ezt, mielőtt elkezdjük az imasort? Ha a te hited nem termi meg a cselekedeteket azzal, akkor bárki kétségbe vonhatja, hogy te meggyógyultál. Ha azt mondod, „Hát, nem igazán tudom.” Látjátok? „Miért, igen, persze, nekem a világ minden hite megvan.” Neked nincs. Mert, ha neked van… hited, akkor a cselekedetek a hitnek a házastársa. Ők férj és feleség, egyik azonosítja a másikat.

218 Most gondoljunk Ábrahámra egy pár percre. Ábrahámnak teljes mértékben megvolt az a szent egysége, látjátok, ő kapta a teljes dolgot együtt. Ő azokat a dolgokat, amik ellentmondtak az ő hitének, úgy tekintette, mintha azok nem is volnának; és ugyanazt az alapelvet követte (cselekedte). El tudom képzelni, hogy húsz év után valaki odajött hozzá, és azt mondta, „nemzetek Atyja? Ah! Ábrahám, te mondtad, hogy Ábrahámnak hívnak, ami azt jelenti, nemzetek atyja. Akkor most lássuk csak, hány gyereked is van neked, Ábrahám?” Látjátok?

219 Ez egyáltalán nem ingatta őt meg. A Biblia azt mondja, hogy „Ő nem ingott meg Isten Igéjében hitetlenség által.” Hanem ment tovább és készült, ott tartotta az összes ki tipegőt, az összes kis fűző cipőt, és mindent, mert ő tudta azt, hogy „neki gyermeke lesz.” Ez volt minden.

220 Még Sára is azt mondta, „Tudod mi fog történni? Igaz, hogy lesz ott egy gyermeked, de elmondom a módját, hogyan fogjuk megtenni. Itt van Hágár az én cselédem, neked adom őt.” Mert akkoriban a többnejűség törvényes volt. „Majd neki lesz egy gyermeke, és én fogom a babát magamhoz venni.” De Ábrahám nem hitte ezt. Nem, ő nem akarta ezt tenni. Sárának viszont erre volt ihletése.

221 Ezért Isten azt mondta Ábrahámnak, „Menj és hallgass a feleségedre,” de azt mondta, „Ez nem az, amit Én ígértem neked. Ez nem az a mód, ahogyan én ígértem neked.”

222 Most figyelj ide, ő bármit nevezett „ellentétesnek,” pedig a teste halott volt és Sára méhe is halott volt. Ő egy öregember volt, már száz éves. Sára pedig kilencven éves volt.

Most figyeljetek! Sára méhének a halottsága, vagy az ő saját testének a halottsága, ezekről még csak nem is gondolkozott.

223 Ezt figyeljétek.

Mert az ígéretét, hogy ő a világ örököse lesz, nem atörvényen keresztül volt Ábrahámnak, vagy az ő magjának, hanem a hit igazságossága által.

Mert, ha a törvény szerint lenne az örökösség, akkor a hit hiábavaló lenne, az ígéretnek pedig nem lenne hatékonysága:

Mert a törvény haragot munkál, és ahol nincsen törvény, ott nincsen törvényszegés.

224 Most figyeljük meg ezt.

Aki a reménység ellenére…

„Reménység ellenére," minden reménye eltűnt! Ó, valahányszor egy kicsit elszomorodom, itt van az a fejezet, ahová oda lapozok, a Róma 4, látjátok.

(Amint itt meg van írva, hogy tégedet a nemzetek atyájává tettelek,) előtte, Akiben ő hitt, Isten előtt, Aki életre kelti a halottakat, és előhívta azokat a dolgokat, amelyek nem voltak. (Ezt Isten mondta úgy! Látjátok?)

Aki reménység ellenére hitt a reménységben, hogy ő nemzetek atyájává lesz, a szerint, ami megmondatott; Így lesz a te magod.

225 Na, most figyeljétek a 19. verset.

És ő nem volt gyenge a hitben, ezért meg se fontolta a saját testének halottságát, amikor ő száz éves volt, sem pedig Sára méhének a halottságát:

Ő nem ingott meg Isten ígéretét illetően hitetlenségben; hanem erős… volt és dicsérte Istent;

226 Száz évesen? Nézzétek meg a teste akkor halott volt (az ő férfiassága) és Sára méhe is halott volt. Erről még csak nem is gondolkodott. Amikor az ki lett neki jelentve, az a halottság fel se tűnt neki. Te egy nyomorék vagy, vagy legyél bármi is, ne is gondolkozzunk arról (ne vegyük figyelembe). A tolószék még csak az eszünkbe se jut. Vagy az a kisfiú, aki nyomorék, vagy bármi van vele, (nem tudom), ez még csak eszünkbe se jut. Ez még csak fel se tűnjön nekünk.

227 „De az orvos azt mondta, hogy 'Soha nem fog kijönni onnan.' Az orvos azt mondta, hogy 'Soha nem jön…' Ez még csak eszünkbe sem jut."

228 „Nos, nézd, én már öreg vagyok, én már középkorú vagyok." Ez csak eszünkbe sem jut.

229 És mi vagyunk Ábrahám gyermekei (Halleluja!), nem úgy, ahogyan Izsák volt, hanem az ő Királyi Magva (Jézus Krisztuson keresztül) hit által, ami neki megvolt, Ábrahám Magja jön elő az utolsó napokban, hogy úgy ragyogjanak, mint a csillagok. Ábrahám gyermekei! „Nem vette figyelembe a saját teste halottságát.” Még csak fel sem tűnt neki, hogy az halott! Még csak kérdés sem volt erről, hogy Isten meg fogja ezt cselekedni vagy nem, mert Isten megmondta, hogy Ő azt meg cselekszi! Miért? Az neki ki volt jelentve. Így van?

230 Amikor ez ki van neked jelentve, amikor az tényleg… valami… Akkor te azt nem tudod úgy csinálni, hogy ne higgyed (ne legyen kijelentve neked). Akkor te nem is gondolsz semmi másra: az, hogy milyen lehetetlen ez, eszedbe sem jut, hogy az orvos mit mondott, eszedbe sem jut, hogy a mama mit mondott, hogy a papa mit mondott, hogy a prédikátor mit mondott, vagy bárki más, hogy mit mondott. Neked csakis az számít, amit Isten mondott!

231 „Ő nem vette figyelembe a saját teste halottságát, sem pedig Sára méhének a halottságát.” Ezen még csak el sem tűnődött. Ó, ez teljesen megrenget engem. Halott test, Sára méhének a halottsága, és még csak nem is vették figyelembe.

232 Semmilyen körülményt nem fogunk figyelembe venni, amikor a hit megtalálja az ő táptalaját! Amikor egy férfitől való élethordozó ivarsejt (szó szerint: csira gén) megtalálja az asszonynak a petesejtjét, és mindketten termékenyek, akkor biztos, hogy valami fog történni. Halleluja! Az orvos mondhatja, hogy „neked nem lesz gyermeked. Én tudom bizonyítani, hogy a génjeid már halottak a testedben, és a petesejtjei is nem termékenyek.” De csak találkozzon az a termékeny petesejt, csak találkozzon a termékeny ivarsejt a petével egyszer, csak figyeljétek, hogy mi fog történni; az a kisfiú, vagy az a kislány bizony, hogy színre fog lépni. Miért? Mert a hit egy táptalajt talált. A cselekedetek munkába lépnek, sejt sejttel, és már jön is a kisbaba. Ámen. Isten legyen hozzánk irgalmas. Ó, Istenem, hogy lehessünk olyan kemény Keresztények, amilyeneknek lennünk kell; hogy lehessünk olyan emberek és asszonyok, akik Istent a szaván tudják fogni. De ezt csakis akkor tehetjük meg, amikor az már ki van nekünk jelentve. (Sietnem kell.)

233 Figyeljétek meg, hogy Istennek a szent hite egyesült az Ő prófétájának a szent cselekedeteivel. Tehát emlékezzünk arra, hogy Istennek a szent hite, ki lett jelentve Ábrahámnak. Ő azt elfogadta (megkapta), és az által elkezdte az ő szent cselekedeteit hit által. Az ígéret magjának volt egy helye a növekedésre. De mi lett volna, ha azt mondja Ábrahám, hogy „Hát, tudod, Sára, huszonöt év után, most tényleg Isten ezt megígérte”? Ah! „Valami történt volna,” látjátok. De nem. És Isten tudta, hogy az nem úgy lesz.

234 Mi lett volna, hogyha szűz Mária azt mondja, „Nos, várjunk csak egy percet! Hogy egy szűz foganjon? Hát, akkor engem kirúgnak a gyülekezetemből, hogyha én ilyen dolgot

mondok”? Hogyha ilyen gondolatai lettek volna, akkor bizony nem ő lett volna az az elkészített táptalaj.

235 Amikor a próféta kimondta, hogy „egy szűz fogan” azzal minden el volt rendezve. Látjátok?

236 „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Hogyha ott van az a táptalaj, amikor az Ige oda belehullik, az ott meg fog foganni. És semmi sem tudja megállítani.

237 Na, most gyorsan, míg befejezzük. Látjátok, a Magnak van egy helye, ahol elrejtőzhet. Isten tudta ezt, mert máskülönben nem adta volna oda ezt az ígéretet Ábrahámnak. Most figyeljetek, nagyon figyeljetek most. Isten tudta, hogy ez az ígéret tovább fog menni; Ő nem is hívta el Ábrahámot, amíg ő nem lett hetvenöt éves, de ő mégis kezdettől az Ő eleve elrendelt szolgája volt, és Sára is az volt.

238 Figyeljetek, neki nem volt Bibliája, amiből olvasott volna. Neki nem volt olyan könnyű dolga, mint nekünk ma, hogy az Ő Igéjét olvassuk, és, hogy látunk másokat, akik azt vették. Ne felejtsük el, neki ez csak kijelentés által volt meg, és ez az igazi dolog. Ugyanígy volt Józseffel is az 1. Mózesben, nem volt Biblia. Emlékezzetek, hogy Mózes írta a 1. Mózest, a 2. Mózest, 3. Mózest, és 5. Mózest. És ott azoknak a szereplőknek, egyiknek sem volt semmilyen Bibliája, amiből olvashattak volna, egészen Mózes idejéig. Így van? Nekik nem volt Bibliájuk, ami mi kaptunk, ami segít minket a nyomorult helyzetünkben. Ők kemény emberek voltak, akik… Isten személyesen jelentette ki nekik, és ők megálltak ott abban. Semmisem tudta őket elmozdítani attól. Na, most hiszitek, hogy nektek is meglehet ugyanez a kemény (masszív, erős) hitetek? Hogyha ez ki van nektek jelentve.

239 Bocsátsátok meg ezt a kifejezést, vagy ezt a bizonyságtételt, most mielőtt bezárjuk. Emlékszem, hogy elmentünk egy útra „Twin Citybe” Brown testvérrel és még néhány testvérrel; amikor Józsefnek az életét vettem végig a Bibliában. És olvastam azt a Bibliát, és ott volt egy ember, aki ellen semmi nem volt! Ábrahám, Izsák, Jákób ellen, mind a három ellen szólt valami, de József ellen semmi nem volt. Micsoda ember, egy tökéletes ember, Krisztusnak egy tökéletes előképe!

240 Mikor ezt elolvastam, elkezdtem sírni, ott voltam egy napon abban a kis hotel szobában. És mentem az belső szobába, oda, ahol a ruháim is voltak a körletbe, összehúztam az ajtót és azt mondtam, „Istenem, köszönöm Neked azt az embert, aki olyan, mint József, egy ember, aki egyszer a földön élt, egy embert, aki testben élt, mint én, és egy olyan embert, aki hitt Neked, és vette a Te Igédet.” A testvérei gyűlölték őt. Ő nem tehetett róla, szellemi ember volt. Ő látott egy látomást. Ő meg tudta fejteni az álmot. És mindenki gyűlölte őt ezért. Ő nem tehetett mást, mert ő ez volt.

241 Látjátok, ő nem tett semmi rosszat a többiekkel. Nekik kellett volna szeretni őt, de ahelyett, hogy… Amikor mondott nekik valami dolgokat, ami ellenük volt, „Ó,” azt mondták, hogy „itt jön az álmodozó.” Látjátok? És ok nélkül gyűlölték őt.

242 Azt mondtam, „Miért tették ezt?” És az az ember mégsem mozdult el semerre, ő egyenesen ott maradt. Látjátok? Azt mondtam, „Köszönöm Uram. Ó, Istenem, köszönöm Neked, egy ilyen embert.”

243 És akkor a Szentszellem egy kijelentést adott nekem, azt mondta, „Lesz egy fiad, és őt is ’Józsefnek’ fogod hívni.’” Fel is keltem onnan és hálát adtam az Úrnak.

244 Becky (Rebeka), aki ott ül hátul, épp akkoriban született… ő körülbelül egyéves volt. Ő császármetszéssel született, és a feleségem családjában ez így megy végig, hogy mindenki császárral szül; mert ők nem tudnak úgy széttágulni,mint az asszonynak kellene, nagyon merev csontozatúak, mint egy férfi, úgy kellett őt kiemelni (kivágni) az anyukájából. És az orvos azt mondta nekem, hogy „Branham testvér, soha többet ne legyen gyermeked ettől az asszonytól.” Azt mondta, hogy „a méhe olyan vékony, mint egy léggömb.” Azt mondta, hogy „Engedd meg, hogy elkössem a petevezetékeket.”

245 Azt mondtam, hogy „Nem, én nem akarom ezt ’doktor.’”

246 Azt mondta, hogy, „Te fogsz… Neki nem kellene még egy gyermek.” Mondta, „Tönkre fogod tenni őt,” mondta, „ő meghal.” Azt mondta, „Ez a szülés is borzalmasan nehéz volt,” mondta, „ő csak… éppen túlélte.”

247 És akkor az Úr azt mondta, hogy nekem „lesz egy fiam,” és az ő neve „József” lesz. Én egyáltalán nem féltem. Mindnyájan ti… sokan emlékeztek erre.

248 Mentem és mondtam mindenkinek, hogy „Lesz egy kisfiam, és Józsefnek fogjuk hívni.” Hányan emlékeztek erre? Bizony! Mentem szerte az országban, és mindenfelé elmondtam az embereknek, hogy „lesz egy fiam, akit Józsefnek fogunk hívni.”

249 Pontosan abban az időben, amikor az a kisfiú feltámadt Finnországban a halálból. Jack testvér ott volt, amikor ez történt. És akkor is mondtam nektek két vagy három évvel mielőtt megtörtént, hogy „Lesz ott egy kisfiú”, hogyan lesz felöltözve, hol fog feküdni. „Isten mondta úgy!”

250 „Hogyan lesz az?”

251 „Nem tudom! De ki volt nekem jelentve, hogy úgy fog történni!”

252 Ki volt nekem jelentve, hogy „Megyek Arizonába, és ott fogok találkozni a hét Angyallal. És, hogy ők elmondják nekem majd mi… egy Üzenetet, amit prédikálnom kell.” És ez volt a Hét Pecsét. Ez történt! Hányan emlékeztek erre? A szalagok és dolgok rögzítették azt. És az történt! A magazinok és minden más hozta a fényképeket róla. És ott volt a Világosság a levegőben, és még most sem tudják Azt megérteni. Ott volt.

253 Emlékszem, hogy felhívtam Jack testvért, és megkérdeztem őt arról, hogy Krisztus, ahogyan ott állt, és Jack testvér azt mondta nekem, hogy „Az Krisztusnak a megdicsőült állapota.” Látjátok? Én nagyon szeretem Jack testvért. Ő az egyik legjobb teológus, akit csak ismerek, de abban éreztem, hogy nem erről van szó.

254 Ott álltam és azt mondtam, hogy „Uram, hogyan van ez? Fiatal Ember itt” mondtam, „a haja, mint a gyapjú.”

255 És Ő azt mondta, „az az Ő parókája.” Figyeljétek meg a könyvben, mielőtt ez megtörtént, elmondtam azt. És aznap, mikor ez megtörtént, az felment. És aztán, amikor oldalra fordítjátok a fényképet, ha megnézitek az újságban vagy az élet(Life) magazinban. Fordítsátok el oldalra. Ott van Ő tökéletesen, Hoffmannak a Krisztus feje, néz jobbra lefelé, ahol álltam; ott van Az az újságban! Hányan láttátok Azt? Természetesen, mindannyian láttátok. Ott néz egyenesen vissza, bizonyítja pontosan, hogy a kijelentés helyes volt.

256 Miért van rajta paróka? Miért, a régi Angol bírók, a Zsidó bírók viseltek egy parókát, ezt még most is így teszik Angliában; amikor ők… ez a legfelsőbb tekintély, hogy ő visel egy parókát. És ez mutatja, hogy Ő ott áll az Angyalok szárnyaival, Ő Alfa és Omega. Ő a Legfelsőbb Bíró, és senki más, csak Ő. Ő van, hogy nézzünk Rá, mint Alfára és Omegára. És Ő egy fiatal Ember volt, nem volt több harminc évesnél, és fehér parókát visel. Megmutatva azt, hogy Ő a Legfelsőbb, Isten, „Mert az Atya minden ítéletet a Fiú kezébe adott.” Halleluja! A kijelentés sohasem téved! Akárhogy mondod, akárhogy hangzik Az, egyenesen az Igével megy.

Emlékszem, hogy négy évvel később a feleségem…

257 Mi tudtuk, hogy lesz egy kisbabánk. Mindenki azt mondta, hogy „Ez lesz a kis József?”

258 Mondtam, hogy „Lehet, de nem tudom, de lesz majd valamikor egy József.”

259 Amikor ez a gyermek megszületett, ő volt Sára. És akkor felhívott engem egy ember, és az arcomba nevetett, azt mondta, „Tudod mit? Te Josephinet akartál mondani!” (A férfi meghalt. A férfi meghalt.)

260 Azt mondtam, „Uram, azt mondtam, hogy ’Isten azt mondta, „hogy egy fiam lesz” és Józsefnek fogod hívni!’”

261 Hárman is voltak ott, akik elhagytak egy bizonyos felekezeti egyházat, és eljöttek a mi gyülekezetünkbe, és hallották, hogy én ezt mondom. Amikor Sára megszületett rögtön rámondták, hogy „Lám, ő egy hamis próféta.”

262 Azt mondtam, hogy „Várj egy percet hölgyem, én soha nem mondtam azt, hogy Isten mikor fogja nekem azt a fiút megadni. Azt mondta, hogy ’lesz egy…’ Ő elmondta

Ábrahámnak, hogy… ’lesz neki Izsákja,’ de Ismáel megszületett közben, de ettől nem változott semmi.” Azt mondtam, „Isten megmondta, hogy lesz egy fiam, akit ’Józsefnek’ fogunk hívni.”

263 Az orvos azt mondta, amikor feljött, azt mondta, „Tiszteletes, én most elkötöm azokat a petevezetékeket.” Mondta, „én…”

264 Azt mondtam, „Nem, te nem teszed azt!” Mondtam…

265 Azt mondta, „Nos, lehet, hogy majd újra megnősülsz, és lesz még fiad.”

266 Azt mondtam, „Ő általa lesz (feleségem)! Isten mondta így!” Nem tudtam kiolvasni a Bibliából, de a szívembe bele volt írva kijelentés által, hit által; Isten mondta így! Nem akartam megtántorodni Istennek ígéretében hitetlenségen által.

Néhányan azt mondták, hogy „Te mondtál Josephinet.”

Azt mondtam, „Én ’Józsefet’ mondtam.”

Az orvos azt mondta, „Ő nem tud még egy gyermeket szülni.”

Azt mondtam, „Ő fog még egy gyermeket szülni.”

267 Négy év eltelt, végül ő újra várandós lett.

268 Akkor egy asszony, (egy hamis próféciát küldött szét szerte az országban), írta a szavakat, mondta, „Most Méda meg fog halni ez alkalommal, mert én lettem elküldve, hogy vezessem Billt.” És azt mondta, hogy „Ő nem fog rám hallgatni, mert én egy asszony vagyok, és ezért Isten el fog vele bánni, és megöli az ő feleségét.”

269 Azt mondtam, „Isten Jézus Krisztust küldte el, hogy vezessen engem.” Látjátok? És azt mondtam, „Én vezetve vagyok a Szellem által.”

270 Szegény kis Méda. Volt nekünk egy nővérünk, aki meggyógyult itt az összejövetelen, ti mindannyian tudjátok, Mrs. Morgan, (és az egyik Mayo ápolónő, a rosszabb esetekből.) Nos, ő rajta volt a „halott” listán körülbelül húsz évvel ezelőtt, a rák, „szarkómás rák,” Louisville ben volt, egyenesen a Baptista kórház feljegyzésén. Ő ápolónő a Jeffersonvillei kórházban most. Ő ott volt sok éven keresztül, mert Isten azt mondta, hogy „ő élni fog.”

271 Méda nagyon szerette ezt az asszonyt, és azt mondta, hogy „Szeretném, hogy Margie velem jöjjön, Bill, mert nem akarok igazán kórházban lenni.”

272 Azt mondtam, hogy „Nem tesszük… Mi szeretjük Margiet, de Margie nem a mi Istenünk, ő a mi testvérnőnk.” És felmentem Green Millbe. És ő nagyon felkavart engem, persze én szeretem őt, és felmentem Green Millbe. És én…

273 És ő azt mondta, „Bill, szerinted meg fogok halni?”

274 Azt mondtam, „Nem tudom, de a kisbaba úgyis meg fog születni. Lesz egy Józsefed.”

275 Azt mondta, „Ez lesz ő?”

276 Azt mondtam, „Drágám, nem tudom. Nem tudom megmondani, de Isten azt mondta, hogy ’lesz egy Józsefünk,’ és lesz egy Józsefünk. Nem érdekel, hogy bárki mit mond, lesz egy Józsefünk. Mert ugyanaz az Isten, Aki azt mondta, Aki nekem mindig ezeket a kijelentéseket adta, Ő mondta ezt nekem, és Ő soha nem tévedett ezekben, akkor ebben sem fog tévedni.”

277 Felmentem a malomhoz imádkozni. És ott álltam,láttam azt a Fényt két fa között, azt mondta, hogy „Menjél vissza a te Könyvedhez (Bibliához). Visszamentem ehhez…

278 A Biblia az… autómban volt. És amikor ezt megtettem, a szél odalapozta a Bibliámat Nátán és Dávid történetéhez; és ott az állt, hogy „Menj és mond meg az Én szolgámnak, Dávidnak, hogy Én hoztam el őt a juhakoltól, attól, amikor az édesapja néhány juhát etette, és Én nagy nevet adtam neki, mint nagy ember.” (Nem minden a-a legnagyobb név, de csak nagy emberek közzé számoltam őt, soha nem tettem Billy Grahammé, de egy… adtam neki egy nevet, tudjátok.) Azt mondta, „Én tettem ezt, de” mondta, „Nem fogom engedni neki, hogy ő építse fel a templomot, de az ő fia…” És amint odaértem, amikor azt mondta, „Az ő fia,” ó, Istenem, ott volt az.

279 Azt mondtam, „József?” Úgy van.

280 Mentem oda egyenesen a házba. És ott volt a kis pajtás, olyan nagy volt ő (Méda)… neki van egy nagyfiú, alig tudott járni, mentem keresztül a mezőn. Futottam, átkaroltam őt, és azt mondtam, „Drágám! József jön. József úton van.”

281 Mindenki tudja, hogy a császármetszésnél nem szabad engedni, hogy a baba leszálljon. Aznap este a baba leszállt, a (magzat) víz előtört, és minden más.

282 Másnap reggel hét órakor mentünk a kórházba, a doktor azt mondta, „Ó, irgalom, jóság.”

283 Én megcsókoltam őt, búcsúzóul, azt mondtam, „Drágám, nem kell sokat várni, József itt lesz.” Ment fel a lépcsőkön, ment fel a műtő asztalra.

284 Pár perccel később jött vissza a nővér és azt mondta, „Branham tiszteletes?”

285 Azt mondtam, „Igen, asszonyom.”

286 Azt mondta, „Egy gyönyörű szép három és fél kilós fia született.”

287 Azt mondtam, „József, kisfiam, Isten hozott.” Igen, uram! Miért? Miért? Mi az? Az nem volt írva a Bibliában, hogy meg fog történni, de a Bibliának ugyanaz az Istene, Aki azt kijelentette Ábrahámnak, mi nem vettük figyelembe a méhének halottságát, az lehetetlen, hogy így legyen. Ti nem inogtok meg Istennek az ígéretében hitetlenség által, hanem adjatok minden magasztalást Istennek, tudva, hogy ez megtörténik! Nem érdekel,

hogy a doktor mit mond, minden más különféle módokon fog jönni, de te ne higgyed azt, az az ördögnek egy hazugsága. Igen, uram, igaz. A hit azon munkálkodik a cselekedetek által, hogy megteremtse az ígéretet. (Siessünk.)

288 Csak pontosan, amint az mondta, „A parázna Ráháb," Jakab mondta, „cselekedetek által volt megigazulva." De miért? A hite miatt!

289 Ő azt mondta, „Hallom, hogy Isten veletek van." Nem akarta látni, hogy Józsuénak milyen volt a hajviselete, vagy, hogy hogyan öltözködött. Ő azt mondta, „Én értem, hogy Isten veletek van." Csak ez volt szükséges, ő felkészült.

290 Ugyanúgy, mint egy igazi látomás ma, (én befejezem, csak egy pillanat) igazi látomások Istentől ma, ez egy megígért Ige a mai napra. Mondd, „Branham testvér, honnan vetted ezeket a látomásokat?" Az emberek megbotránkoznak ebben. De nem az áll-e az Apostolok cselekedetei 2:17-ben, hogy „eljön az utolsó napokban, a fiatal emberek látomásokat látnak, és az öreg emberek pedig álmokat álmodnak"? Nem így van? Ezt mondja a Biblia.

291 Rendben, most ha ez így van, akkor nézzük meg a Malakiás 4. fejezetet is, és nézzük meg, ha ez nincs-e megígérve mára. Hogyan híhettek benne? A Biblia mondja, így!

292 Most, vegyétek a Lukács 17:30 és olvassátok el. Jézus azt mondta, hogy „Amint Szodoma napjaiban volt úgy lesz az Emberfiának eljövetelekor is." Ugyanúgy, mint ahogyan Szodomában volt. Most nézzük meg a világnak a mai helyzetét: Szodomiták. Nézzük meg Billy Grahamot és Oral Robertset, azt a két tanút, akik ott vannak kint és bizonyságot tesznek a felekezeti egyházaknak. Az egyik a Metodistáknak, a Baptistáknak, és a Reformátusoknak; a másik pedig a Pünkösdieknek. Ez egyik, az egyik, és az a másik.

293 De emlékezzünk rá, hogy Ábrahám nem volt Szodomában, ő már ki volt hívva. És ott maradt Egy, Aki ő vele beszélt! És az az Egy, Aki ő vele beszélt, mutatott neki egy jelet. Háttal a sátornak azt mondta, hogy Sárának lesz egy gyermeke, akire ő (Ábrahám) várt. Ámen. Háttal. És ő úgy hívta Őt, hogy „Isten, Elohim."

294 Most ez meg fog történni a mai napon is, azért, mert nekünk hitünk van. És tudom, hogy ez Istentől van, mert ez és az összes többi Ige rész is erre az órára mutat. A Jelenések 10, azt mondja, hogy „A hetedik angyal Üzenetének az órájában, amikor ő elkezdi mondani az Üzenetét," nem egy gyógyító szolgálatban, hanem az Üzenetben, amely a gyógyító szolgálatot fogja követni.

295 Jézus kilépett és prédikált; azt mondta, „Ő meggyógyította a betegeket és minden. Ó, az a fiatal rabbi, a próféta. Ő egy nagyszerű ember. Mi akarjuk Őt a gyülekezetünkbe."

296 De egy nap felállt és azt mondta, „Én és az Én Atyám Egy vagyunk." Ó, Istenem. Ők nem akarták Őt többé. Igen. Ó!

297 „Hacsak nem eszitek az Emberfiának a testét, és nem isszátok az Ő Vérét!” Ő nem magyarázta Azt. Azt mondta, „Hacsak nem eszitek az Emberfiának a testét, és nem isszátok az Ő Vérét, nincsen bennetek Élet.”

298 Miért, elképzelem, hogy néhány doktorok és ápolók azt mondták, „Ez az ember egy vámpír, próbál minket belevinni abba, hogy igyuk az ő vérét.” Látjátok, ők nem értették meg. Ő tudta azt.

299 Azok a tanítványok lehet, hogy nem voltak képesek elmagyarázni azt, de ott ültek és hitték Azt mindenképpen, ámen, mert Az ki volt nekik jelentve. Igen, uram. Ők tudták Azt, az Ige Azt kijelentette.

300 És lehet, hogy nekem is azt mondjátok ma, hogy „Miért van neked hited ezekben a látomásokba, amikor annyi sok hamis utánzás megy ki?”

301 Most én szeretnék egy kis erős dologról beszélni egy pár percet. Amikor olyan sok hamis utánzás van erre felé, emlékezzél rá testvérem, hogy azokról is meg van mondva, hogy azok itt lesznek, pontosan ebben az időben. Ez pontosan így van, ahogyan Mózes idejében is volt. Mózes lement és bemutatta Isten cselekedeteit a nép előtt, és már ott volt Jannész és Jambrész, és ott álltak. De ki volt az első, aki ezt megcselekedte? Akkor ezek a többiek utánzók voltak, mert kellett, hogy legyen előbb egy eredeti, amit aztán lehetett utánozni. Hogyha ők lettek volna az eredeti… hát bizony. Nem, mi nem, mi nem vagyunk lemaradva (elveszett), mi tudjuk, hogy hol vagyunk. Látjátok? Látjuk a Szentírás által, és Isten kijelentése által, ezért van az, hogy még mindig álltok.

302 „Tehát, ez az ember látomásokat lát, és így tovább. És ezt csinálja, és szaladgál ennek az embernek a feleségével. Három Istenben hisz és mind ezek a dolgok.” Ez egyáltalán nem ingadoztat meg bennünket. Mert itt van egy dolog, amit ők nem tudnak utánozni: az Igét! Nem. Lehet, hogy minden más dolog megvan nekik, tudnak nyelveken szólni, tudnak kiabálni, tudnak a Szellemben táncolni, és még lehetnek akkor is ördögök. Hát bizony! Így van. Így van. De ez az Ige leméri őket. Látjátok? Pontosan így van. Ez az, ahol jön. Ahogy Mózes és Jambresz…

És emlékezzünk, azt mondta, hogy „Amint Jannesz és Jambresz ellenálltak Mózesnek azokban a napokban, ugyanúgy az utolsó időkben is utánzók fognak támadni a földön újra.” Mondta ezt? [Gyülekezet mondja, „Ámen.”-Szerk.] Nos, azok itt vannak.

303 De ez egyáltalán nem ingatta meg Mózest. Mózes megfordult, és olyan csodát tett az Úr Nevében, és ott álltak ezek az utánzók is, és ők is ugyanazt megcsinálták. És még ez sem állította meg őt (Mózest), mondva, „Nos, gondolom, nekem ezt abba kellene hagyni, és lemenni a pályáról.” Ő ott maradt. Miért? Mert az ki volt neki jelentve. Halleluja! Ő tudta Isten Igéje által. Ő tudta, hogy az Ige végül fel fog lépni velük. Tudta, hogy eljön az idő, amikor az Ige meg fogja mutatni Önmagát (szemmel látható lesz), és hogy ők már nem fognak tudni tovább lépni.

304 Ugyanígy tudtam én végig ezekben az években. Látjátok? Ez így van, hogy eljön az az idő. Ha bármelyik csoda, amit Isten küld, egy igazi csoda, az mindig megváltoztatja az egész rendszert. Hogyha Isten küld valamit a gyülekezetbe, és a régi rendszer nincsen megváltoztatva, akkor Ő azt hiábavalóan küldte el. Amikor kimegy egy üzenet (küldetés, kinyilatkoztatás) jelekkel és csodákkal, akkor egy Üzenet követi azt. Amikor Jézus kiment és gyógyította a betegeket, akkor utána jött az Ő Üzenete, „Én és az Én Atyám Egy vagyunk. Én Ő vagyok." Látjátok? Látjátok, ők nem hitték el Azt. Ők hittek a csodáiban. Azt mondta, „Ha nem hisztek Nekem, akkor higgyetek azoknak a csodáknak, ezek azok, amik bizonyságot tesznek nektek arról, hogy Ki vagyok Én." Ó, Istenem. Dicsőség! Ki volt az első? Mózes! Aztán utánozták őt. De a nagy igazságok, hogy mindig ott maradnak a jó és a rossz között, és azok nem tudják elfogadni az Üzenetet! Ők nem tudják elfogadni az Üzenetet, amelyik teljesen tiszta (hamisítatlan, nem vegyített) Istennek Igéjéhez.

305 Engem nem érdekel, Júdás minden fajta csodákat és jeleket tehetett; de amikor jött, hogy megkapja a Szentszellemet, Pünkösd Napján, ő megmutatta az ő színeit. Az ördög jöhet fel ide és utánozhatja igazán azt az igazi dolgot, amíg ez az Ige nem jön, de ő nem tudja venni az összes Igét. Ő fel tud hozni mindent talán, fel tud hozni egy Igét, amint Évánál tette, ahogy az ördög Évánál tette, de nem tud mindegyiken keresztülmenni (nem tudja mindet kipipálni). Mert az egyedüli… az egész dolog Krisztusnak a Teste. Látjátok, az Ige most. Egyikük sem tud… Ők nem tudták elfogadni az Üzenetet most, Jannesz és Jambresz sem tudta elfogadni Mózes Üzenetét. Ők nem tudták tenni azt. Az ő utánzásuknak cselekedetei ismerté váltak, mert nem tudták követni az Isten Igéjének igazolását a felkent próféta által. Látjátok?

306 Ők nem tudták követni Izraelt ki. Miért? Mert ők felekezetiek voltak, egyiptomi gyermekek! Nem tudták követni ezt az Igét. Ha tudták volna, akkor el kellett volna hagyniuk Egyiptomot. A Nílus jó volt nekik, és nem tudták megtenni. Bár tudták utánozni a cselekedeteket, és tudták azt tenni, amit Mózes megtett, de az ő bolondságuk nyilvánvalóvá vált, amikor eljött annak az ideje, hogy eljöjjenek onnan. Akkor Isten valójában kitöltötte (árasztotta, öntötte) azt rájuk.

307 Ugyanez van most is! Ők minden fajta hamis utánzásokat tehetnek, és dolgokat, de nem tudnak semmit tenni, csak magasztalni a jó dolgot. És minden hívő gyermek tudja, hogy az az Igazság (hát bizony). Itt ti láthatjátok egyszerűen, az ő utánzásuk cselekedeteinek bolondságát. Ha a te cselekedeteid a tiszta Ige, és hogyha az igazolja is azokat a te hited által, akkor az meg fogja nyilvánítani (szemmel láthatóvá teszi) és az Istennek ígérete az eredeti írott Igéjében.

308 Jézus azt mondta, „Hogyha Én nem tenném a cselekedeteket…" (Nagyon figyeljetek!) „Hogyha Én nem tenném a cselekedeteket…" (Had adjak hozzá valamit.) „Ez azt jelenti, hogyha Én nem teszem azokat a cselekedeteket, amit az Ige mond nektek, hogy Én tenni fogok, akkor… abban az időben, amikor eljövök, amikor a Messiásnak el

kellett jönnie, és amiket meg kellett tennie. Hogyha azok a dolgok, amiket Én cselekszek, hogyha Isten igazolja az Ő Igéjét, és Ő mondja, hogy az úgy fog történni, hogyha az Én életem nem pontosan úgy mutatja be az Igét, ahogyan Az megmondta, hogy meg fogja tenni…" (Nehogy erről lemaradjatok!) Jézus azt mondta, „Ti tudjátok, hogy a Messiásnak mit kell tennie. Akkor, hogyha az meg van írva az Ige, és hogyha az nem nyilvánul meg Rajtam keresztül, akkor Én nem vagyok Ő." (Ámen!) Akkor az a nap, amiről beszélek rossz (hibás), amit János mondott Rólam nem igaz (hamis). És hogyha Én nem vagyok a Messiás, hogyha azok a cselekedetek, amit a Messiásnak kell tennie. Úgy kell lennie, 'az Úr a te Istened prófétát fog támasztani, mint én,' és nektek már több száz éve nem volt prófétátok. Hogyha azok a cselekedetek, amiket Én teszek, amiket Isten megígért, hogyha azok nem nyilvánulnak meg az Én mostani életemben, akkor Én nem vagyok Ő. De hogyha a megígért Ige erre a korra igazolást nyer Én bennem, akkor Én Ő vagyok, és akkor eljött hozzátok az ígéret." (Ó, Istenem, nem látom, hogyan lehetne Ez egyszerűbb!) „Hogyha az ígéret nem…" (Ó!)

309 „Akkor, ha annak a kornak az ígérete, ha az megnyilvánult az Én szolgálatomban," mondta Jézus, „akkor Én Ő vagyok. Tehát, ha ti nem tudjátok (nehezen) elhinni, hogy Én ki vagyok, akkor nézzetek a cselekedetekre, amelyek meg lettek ígérve erre a napra." (Ámen!) Nézzétek meg a cselekedeteket, amelyek meg lettek ígérve. Hogyha azok a cselekedetek nem teljesültek, mindegyik közülük Én bennem, akkor ne higgyetek Nekem, mert akkor rosszat mondtam nektek. Hogyha nem tudtok Nekem hinni, akkor csak nézzétek meg azt, hogy a Biblia mit mond, hogy mik fognak történni ebben az időben. Ha az nem történik meg, akkor az nem helyes. Hogyha ezek a hamis dolgok nincsenek itt, és mind ezek a többi dolgok, és dolgok, amelyeknek meg kell történnie; ha ezek nincsenek itt, akkor Én vagyok téves. De, hogyha úgy van," mondta Jézus, „akkor Én Ő vagyok." (Ámen!) „Én vagyok Ő, aki meg volt ígérve, hogy eljön." (Ó, Istenem, ugyanazok a cselekedetek, amelyek meg voltak ígérve az Ő napjában, igazolták Őt, hogy Ő a Messiás. Nem hiszitek ezt?)

310 Nos, testvérem, hogyha Lukácsnak a cselekedetei, a 17. fejezet 30. versében, Jézus Krisztus ígéretéről, éppen az Ő eljövetele előtt, hogy a világ vissza fog fordulni Szodomába, és a hírnökök ki fognak menni, és pontosan olyan dolgok fognak megtörténni; ha nem az történik, akkor nekem ne higgyetek, hogy én az Igazat mondtam nektek. De hogyha az úgy történik, akkor higgyétek, hogy az Ő, „Azon a napon az Emberfia meg fog jelenni." Ámen! Az Emberfia meg fog jelenni hús testben, ti emberek, a Gyülekezet, pontosan úgy, mint ahogyan volt Szodoma napjaiban, lesz egy kihívott csoport, eljőve mind azoktól, kirakva. és hiszik Istennek az ígéretét. Dicsőség!

311 Akkor azok a cselekedetek, amiket a Szentszellem ma tesz, ezek által a látomások által, amik soha nem tévednek, az ígéretek által, amik soha nem tévednek, és az összes apostoli jelek meg lettek ígérve a Bibliában, a Malakiás 4, és ó, a Jelenések 10:7, mind

ezek beteljesültek; és tudomány által is bizonyítást nyertek, és minden más módon is. Hogyha én nem az Igazságot mondtam nektek, akkor ezek a dolgok nem történnének meg. De hogyha az Igazságot mondtam nektek, akkor azok arról tesznek bizonyságot, hogy én az Igazságot mondtam. Ő még mindig ugyanaz, tegnap, ma, és mindörökké, és az Ő Szellemének a megnyilvánulása az, hogy elragad (szó szerint: elkap) egy Menyasszonyt. Engedjétek, hogy a hit (kijelentés) hulljon bele a szívetekbe, hogy „Ez az az óra."

Most imádkozzunk.

312 Drága Isten, Aki megnyilvánultál testben, Jézus Krisztus személyében, Aki feltámadt a halálból a harmadik napon az Írások szerint, és felemelkedett a Magasságba, és elküldte a tanítványait szerte a világra tanítani, és azt mondta, hogy „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek."

313 Isten, ennek a napnak a Pünkösdi gyülekezetének az ajándékok helyreállítása; lehet, Uram azok az emberek, lehet, néhány azokból itt van most, néhányan azokból hallják a hangszalagokat, szerte a világon, lehet, hogy felismerik, hogy ez a Menyasszony kihívása, nem egy Pünkösdi üzenet. A Pünkösdi üzenet az volt, hogy helyre legyenek állítva az ajándékok a Gyülekezetben. De ez a Menyasszony kihívása, ez egy másik Üzenet, ami pontosan az előtt hangzott el, hogy Szodoma fel lett égetve. Add, hogy ők megértsék, drága Istenem. Hit, én hiszem Ezt, mert ez ki van jelentve a Te Szellemed által Isten Igéjén keresztül, és ez igazolást nyert, és megnyilvánult az egész világ számára. Természetesen, Uram, csak egy kisebbség lesz, mert a Te csoportjaid mindig úgy vannak. De Te azt mondtad, „Ne félj kicsiny nyáj, a ti Atyátok jóakarata, hogy nektek adja a Királyságot."

314 Ezért, imádkozom Istenem, hogy az emberek tudjanak eltekinteni az ő értelmüktől, tudjanak eltekinteni attól, amit ők helyesnek tartanak, és tudjanak a Szentírásba nézni. És amint tegnap este elhangzott, hadd, hogy az emberek legyenek olyanok, mint amilyen a királynő volt abban az időben, Babilon nagy elpusztulásánál, ő azt mondta, „Van egy ember köztetek, akit 'Dánielnek' hívnak, aki ott volt a te atyád királyságában. A pünkösdi atya ott volt az ő királyságában, és Ő minden kétségnek a feloldója."

315 És most Uram, hadd, hogy a Szentszellem, ami volt a Pünkösdi királyságban, abban a királyságban, amelyik Luther Mártoné, John Wesley-é, és végig John Smith, Alexander Campbell, és le a korokon át. Ő egy feloldó, Ő feloldja a gondolatokat. Amik ott voltak Luther idejében, az emberekben, „Az igaz ember hitből él." A Metodisták, Ő feloldotta mindazokat a kételkedéseket, hogy „nekik kell megszentelődni." És a Pünkösd napján, ők nyelveken szóltak, és a Szentszellem megnyilvánult közöttük Isteni gyógyulás által, és így tovább, és az feloldotta az összes kételkedést a pünkösdiek szívében. De, ó, Istenem, ők felekezetek (megszervezték, elnevezték). Mentek egyenese ki vissza, és vették az emberi elgondolásokat. Ezért most, amikor a Menyasszony hívva van, amint Te megígérted azt itt a Szentírásban, olvassuk Azt a világ előtt estéről estére, és figyeljük Azt a mi szemünkkel.

Istenem, hadd legyen minden kétség feloldva az emberek szívében. Hadd tudjanak azok gyorsan menekülni a nyitott Fiúhoz, hogy beérjenek, legyenek a csűrbe (betakarítva), és ne maradjanak a szárban, hogy elégjenek, de hadd induljanak ők ma este a csűrbe. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Köszönöm a figyelmeteket. Engedjétek, hogy Isten foglalkozzon a ti szívetekkel.

316 Most vannak itt imakártyáik, amiket kiadtunk. Most körülbelül húsz percet szánjunk az imasorra. Gyorsan szeretnénk felsorakozni, idejönni a szószékhez, és imádkozni. Nem tudom, hogy hány kártyát osztottunk ki. Nem is kérdeztem meg erről Billyt egyáltalán. Csak mondtam, „Te kiadtad őket… Menj le oda és adjál ki néhány imakártyát.” És ő visszajött és felvette az édesanyját és engem, és már jöttünk is ide nem régen.

317 Nos, a százas számúval kezdte el, vagy eggyel, és egytől százig, vagy mi? [Billy Pál azt mondja, „Egytől százig.-Szerk.] Egytől százig. Rendben.

318 Legyen az egyes számú imakártya. Ha te kaptad azt emeld fel a kezed, így látom. Ha nem tud… Ha nem tudsz felállni… Ha nem tudsz, mi fogunk segíteni. Egyes imakártya, gyorsan. Kinél van ez? Mit mondtál? A, egyes. (bocsánat), A, számú… Ez a hölgy itt, nálad van az a kártya? Gyere egyenesen ide, te vagy hölgyem? A, kettesszámú. Nálad van az, valaki? Emeld fel a kezed gyorsan. Jöjj, hölgyem, egyenesen ide. Hármas számú. Van egy kártya? Nálad van? Ti mindnyájan… Nincs semmilyen kártyátok? Ebben… Rendben, nem kell, hogy legyen az. Három, négy, öt. A, egy, kettő, három, négy, öt. Hadd lássuk, egy, kettő, három, négy, öt. Rendben, ők itt… Öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz. Rendben, csak sorakozzatok fel, kezdjetek felsorakozni.

319 Hogyha nem tudtok jönni, kérlek, integessetek ide, hogy titeket is bele tudjunk számolni. Kérdeztem ezeket az embereket itt, hogy nincsen kártyájuk… Nem kell, hogy legyen, csak kérdeztem. Most nézzétek, nyomorék emberek itt, gondolom ti korán jöttetek, mert ti csak… Mondtam neki, hogy „korán.” Most, nem kell, hogy legyen kártyátok, csak hitetek legyen, ahogy tanítottam. Látjátok, ha az ki van neked jelentve, minden rendben van. Hogyha nincsen kijelentve, akkor lehet egy tucatnyi imasorotok, az sem fog segíteni. Tudjátok azt? Hiszitek azt? Látjátok? Imádkozok, megteszek mindent, letérdelek, kezeimet rád teszem, megkenlek olajjal, amit csak akartok, és imádkozunk… Amíg Isten kegyelemből kijelenti a szívetekben azt, „vége,” akkor kész. Nem is kell, hogy sorban álljatok, vagy sehova, az kész mindenképpen.

320 Rendben, négy… Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz, tizenegy, tizenkettő, tizenhárom, tizennégy, tizenöt. Rendben, tizenhat, tizenhét, tizennyolc, tizenkilenc, húsz. Van-e valaki, akit szólítottam, akinek van kártyája és nem tud felállni? Emelje fel a kezét, ha van valakinek kártyája és nem tud felállni. Rendben.

…csak higgy,

Látom a kis öreg Anna Jeannét, valamikor majdnem egész este játszik. Szeretném, hogy most mindenki legyen nagyon csendben, és legyen tiszteletteljes itt.

…csak higgy,

Most az egyestől a tizenötös kártyáig, azt hiszem ez volt.

…csak higgy,

Egy kicsit már kezd tömeg kialakulni itt, így kezdjük el. Mit mondtok?

…lehetséges…

321 Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz… Most túl sokan vagytok. Ez több, mint amit hívtunk. Rendben van. Álljatok nyugodtan ott, ahol vagytok. Ne, senki… Csak… fogunk… fogunk értetek imádkozni, de csak… Látjátok, csak várjatok, amíg fogjuk hívni a számotokat, és aztán, tudjátok, mi nem férünk itt el túl sokan. Hogyha az Úr megtesz valamit, nehogy az emberek elől eltakarjátok, hogy ne láthassák meg, látjátok. Isten áldjon meg benneteket.

Most imádkozzunk itt a zsebkendők fölött, amíg ők elkészülnek.

322 Drága Istenünk, itt vannak ezek a zsebkendők előttünk a betegektől és a lesújtottaktól. Éppen erről a hitről beszéltünk, Urunk. Emlékszem, Te azt mondod a Bibliában, Júdás levelében, hogy „Kitartóan küzdjünk a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott.” És, hogy a szentek testéről, elvették a zsebkendőket, nem azért, mert ők különleges emberek voltak, hanem mert hívő emberek voltak. Ugyan olyan szenvedélyű emberek voltak, mint mi. Ők azt mondták, hogy „Illés” is ilyen volt, és ő „kitartóan imádkozott, hogy ne legyen eső.” És Istenünk, ő imádkozott, hogy az emberek megtérjenek. Mert kijelentetted neki, hogy így imádkozzon értük, hogy ilyen módon Te be fogod teljesíteni a Te Igédet. És kétség nélkül, Te megmutattad a prófétának egy látomásban. És Uram, ma este én imádkozom, hogy ezek az emberek meggyógyuljanak. Én nem vagyok Illés, hiszen ő felvitetett a Mennybe, de az ő Élete, a Szelleme továbbra is él. Mi imádkozunk drága Istenünk, hogy Te tartsd tiszteletben a Te népednek az imádságait. És tiszteljél meg mindannyiunkat, amikor imádkozunk ezekért a zsebkendőkért, hogy amikor a betegekre helyezik őket, azok meggyógyuljanak.

323 Atyánk, felismerjük, hogy mi egy haldokló emberek generációja vagyunk. Mi tartunk… szembe az Örökkévalósággal. A világ teljesen megőrült. Gyilkosságok; kislányokat megerőszakolnak és földarabolnak. A férfiak úgy hordják a hajukat, mint asszonyok, az asszonyok úgy, mint a férfiak, ők meg vannak romolva. Ez a faj haldoklik. A világ egy haldokló. Minden egy haldokló. A gyülekezet haldoklik.

324 Ó, Istenünk, hozz Életet. Hozz Életet, ó, Istenünk, a hit Életét. Jelentsd ki ezeknek az embereknek, Uram. Csak imádkozni tudok és a kezeimet rájuk tenni. De Te vagy az

Egyetlen, aki meg tudod őket gyógyítani, és csakis Te tudod őket meggyógyítani. És imádkozom Hozzád, Atyám, mindenkiért, minden egyesért. Add meg ezt, a kezeimet rájuk teszem, és teljes szívemből kérlek; Jézus Krisztus Nevében, hogy gyógyítsad meg ezeket az embereket. Ámen.

325 Most ez a mikrofon be van kapcsolva, testvér? Most hallotok, minden rendben? Mindenki hallja ezt? Emeljétek fel a kezeteket. Most valahogy a szívem ezek felé az emberek felé megy, akik itt vannak a tolószékben, a hordágyakon és feszítőkereteken… nekik, „Nincs is imakártyájuk.” Látjátok? De figyelj testvérem, látod, hogy ezeknek az embereknek van imakártyájuk, de az nem jelenti azt, hogy ők meggyógyulnak. És vannak a közönségben olyanok, akik meg fognak gyógyulni. Mert nem a kártya dönti el, hogy meggyógyulnak-e vagy sem. Attól függ minden, hogy van-e hitük Istenben. Hányan tudják, hogy ez így igaz? Ez minden, csak higgyetek Istenben. Hányan tudjátok, hogy ez így igaz? Nem számít, hogy mennyire vallásos vagy, hogy mennyire rossz vagy jó vagy, hacsak Isten kegyelme azt a szívedbe nem hullatja, soha nem fogsz meggyógyulni. Hányan tudjátok, hogy Isten ezt elvégezte, és hogy mindig ezt így tette, nagy csodákkal és jelekkel és csodálatos dolgokkal? És jöttök ma este, és itt álltok sorban, nem azért mert titeket Isten kiválasztott ebbe a sorba, nem erről van szó; ti csak kaptatok egy imakártyát, csak lehet a tiétek… [Üres hely a szalagon.-Szerk.]

326 Ugyanígy volt a Gerholtzer testvér is, amikor a szolgálatát elindította sok évvel ezelőtt. [Üres hely a szalagon.-Szerk.] …hitt Istenben, hitt Istenben, és hitte, hogy Isten hit által meggyógyítja a betegeket. És ez soha nem változott, mert Isten hozzáadta ezt, ebben az utolsó nap ajándékaiban, ajándékok, amiket Ő megígért. Ezt Isten tette… nem azért, mert ezt Neki kellett tennie, hanem azért, mert Ő ezt megígérte. Ha pedig megígérte, akkor Neki ezt meg kellett tennie; mert Neki meg kell tartani az Ő Szavát.

327 És Ő ugyanezt megígérte, „hogyha te tudod hinni, akkor az meg fog történni.” Ha pedig nem tudod hinni, akkor nem fog megtörténni. Én nem tudlak téged rábírni, hogy higgyed, sem pedig magad nem tudod rábírni magadat arra, hogy higgyél. Ezt csakis Isten tudja neked adni. Ez egy ajándék Istentől, hogy hiszünk. Nem a te hited, hanem Isten hite. Lehet te intellektuális (értelmi) hited szépen el tudja ezt hinni, de hacsak Istennek a hite nincs ott lent a szívedben… Látjátok, a ti értelmi hitetek el tudja ezt fogadni, tenni azt. És csak higgyetek teljes szívetekből addig, amíg Isten ezt kijelenti nektek. Látjátok? Csak higgyétek addig, amíg ezt Isten kijelenti nektek. De amíg Ő kijelenti azt…

328 Azt mondjátok, „Branham testvér, mit mondtál ott?”

329 „Igen, uram!” Isten elküldött egy prófétát Ezékiáshoz, és azt mondta neki, „’ÍGY SZÓL AZ ÚR,’ te nem fogsz kijönni abból az ágyból. Meg fogsz halni ott azon az ágyon.’” Így van?

330 Aztán az a próféta elfordult… vagy az a király fordult arccal a fal felé, és keserű könnyekkel kiáltott, és azt mondta, „Uram, nekem még kell tizenöt év. Könyörgöm Neked, Uram, hogy hallgass meg engem.” Most, a király volt a politikában a világon a legnagyobb ember; de Isten szemében a próféta volt a legnagyobb ember. Ez pedig Istennek a királya volt; emez pedig Istennek a prófétája. Tehát Isten kijelentette a prófétának, hogy vegyen néhány… forraljon néhány… [Üres hely a szalagon.-Szerk.] Tudjátok? Megértitek?

331 Na, most, hogy ezt megérthessétek, mivel én prédikáltam ezeket az igerészeket, „Amint Szodoma napjaiban volt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is.” Abban a korban, amikor a gyülekezet megkapja a kijelentést? Nem! „Azokban a napokban, amikor az Emberfia fog megjelenni (lesz kijelentve, leleplezve, feltárva, szem elé tárva, megmutatva).” Mi az, hogy kijelentve? Az, hogy megismertetve! Így van? Felfedve! Az a nap, amikor az Emberfia kijelentetik, akkor lesz olyan, mint Szodoma és Gomora napjaiban. Így van?

332 Most nézzétek, hogy mi történt. Két fő hírnökük volt, ott lent Szodomában és Gomorában, mert ott volt egy csomó langymeleg Keresztény odalent. Így van? Tehát, volt két fő hírnökük, (most nagyon figyeljetek) lent Szodomában és Gomorában prédikáltak. Egyikük ott megállt Ábrahám csoportjánál. Így van?

333 Na, most figyeljétek! Nekünk soha a gyülekezet történetében, soha nem volt egy egyetemes hírnökünk a gyülekezetnek, akinek a neve hám-ra végződik, eddig: Graham, ez hat betű, Graham. De Ábrahám neve volt betűzve: Ábrahám, hét betű. Látjátok? Tehát, az egyetemes gyülekezet, amely veszi az embernek a betűjét (hat, ember-készített szervezet), megkapják a maguk hírnökét. Nekik már volt egy Sanki, Moody, Finné, Knox, Kálvin, és így tovább, de soha nem volt egy „ham.” Így van? De most van nekik egy, és ő egy Istentől küldött hírnök, és ő nagyon keményen prédikál nekik, amint tud, „Gyertek ki onnan! Térjetek meg, vagy elpusztultok!”

334 De emlékezzetek rá, hogy a Kiválasztottak, a megkülönböztetettek (predesztináltak), az előre elrendelt szövetségesek, Ábrahám, és az ő csoportja, szintén kaptak egy Hírnököt. Hát bizony. Figyeljétek, amit Ő tett. Ő adott nekik egy jelet arról, hogy már közel van az idő, hogy a tűz lehulljon. És most mi is várjuk azt a tüzet, atom tüzet, Isten haragját.

335 Most ez a Hírnök tett valamit. Ő beszélt egy asszonyról, akinek Ő háttal volt fordulva, és elmondta, hogy az az asszony a szívében kételkedik a felől, amit Ő mondott, és elmondta neki azt az állapotot, ami majd történni fog az asszonnyal. Így van? Azt mondta, hogy az Emberfia ugyanilyen módon fogja kijelenteni Magát abban a napban? Nos, hiszitek, hogy ez az Igazság?

Nos, itt áll egy asszony, …

336 És a Gyülekezet láthatatlan egyesülésében (egybekelésében, házasságában), a Krisztus Menyasszonyának, van egy Hírnök most, aki Jézus Krisztus, aki tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz.

337 Most, Ő csak az Ő prófétáin keresztül szól. A Biblia mondta ezt így! „Ö soha semmit nem tesz, mielőtt azt az Ő prófétának ismerté ne tenné," Ámós 3:7. Ő ezt mindig így tette. Ő soha nem változik az Ő módszerében. Látjátok? Egy próféta tud csak beszélni, amit Isten mond neki, ha ő igaz. Igaz ez? Így van.

338 Na, most hiszitek-e azt, hogy Isten meg tudja nekem mondani, hogy mi a problémája ennek az asszonynak, még mielőtt rátekintenék? Hiszitek? Nos, ő rákban szenved. Így van. Ez a mellében van. Egy fiúra gondol, aki pedig elmebetegségben szenved, idegbetegséggel, és szövődményeivel. Így van. Hiszitek ezt? Így igaz, nem? Hiszed-e azt, hogy a hited, amely megragadott (lehorgonyzott) téged, azt mondja, hogy te meg fogod azt kapni? Akkor menj és az Úr Jézus meggyógyít téged. Látjátok? Látjátok? Hiszed? Teljes szívedből?

339 Most pedig, hiszed-e azt, hogy én anélkül, hogy ránéznék erre az asszonyra, hogy az Úr Jézus meg tudja mondani nekem mi az ő problémája? Hányan hiszitek ezt? Most, tudjátok… és még soha… egyetlen dolog, amit láttam egy szoknya. Nem tudom, nem tudom megmondani, hogy férfi vagy asszony; de csak ott áll. Akarom, hogy ő higgyen. Hiszel hölgyem? Itt, a beteg, hiszel? Emeld fel a kezed, ha hiszel. Hogyha hiszel teljes szívedből, akkor meglesz neked az a kisbaba, akit kértél Istentől. Látjátok? Látjátok? Hisztek? Van hitetek Istenben? Most ez nem gyógyít, ez csak azonosított. Az az a cselekedet, amelyik azonosítja az Isten Jelenlétében lévő hitet, hogy az Ő Igéje megnyilvánul.

340 Ez az asszony is egy nagydolgot akar. Nem egy kisbabát, hanem ő a Szentszellem keresztségét akarja. Elmondom, mit csinálj. Hogyha a cigarettát eldobod, akkor Isten megadja neked a Szentszellem keresztséget. Menjél, és higgyed Azt, látod. Hiszel? Hisztek Istenben?

341 Itt áll az a férfi, akit soha életemben nem láttam. Nem ismerem őt, de valamilyen mellkasi fájdalomban szenved. Elesett nemrégiben. Nem idevalósi, hanem Arkansasból jött. Ő egy prédikátor. Menj haza és hirdesd az Evangéliumot. Látjátok? Látjátok? Látjátok? Soha nem láttam az ő arcát.

342 Ott áll egy asszony, nem ismerem őt, soha életemben nem láttam. Isten ismeri.

343 Hogyha Ő kijelenti, hogy mi az ő problémája, vagy valamit arról, akkor hisztek? Mindannyian? Ez csak cselekedet, ami azonosítja a hitet, amit nekem prédikálnom kell, amiről beszéltem nektek ma este. Ezt jelentette ki Isten, és ezek a cselekedetek bizonyítják Ezt. Most, kell, hogy neked hited legyen ahhoz, hogy meggyógyulj.

344 Itt van ez az asszony, szerintem nem ismerem őt. Igen, nem ismerem, de ismerek valakit, aki ismeri őt, mert látom azt az illetőt itt állni előttem. Neki krónikus fejfájása van. Nem igaz, hölgyem? Hiszed-e azt, hogy Isten meggyógyít téged? Ő Pearry Greennek a testvére. Így van, a hölgyet soha életemben nem láttam. Így van. De láttam Pearry Greent, amit itt állt és rám nézett, és így tett. Így van. Nem tudom, hogy hol van most Pearry Green. Hiszel? Mennyire hiszel? Hogyha tudsz hinni, akkor minden dolog lehetséges. Ha nem tudsz hinni, akkor semmi sem tud megtörténni.

345 Ott az a kis ősz hajú hölgy, aki ott ül és rám néz, egyenesen itt, te hiszel Istenben? Hiszed azt, hogy ki tudja nekem jelenteni, hogy miről gondolkozol ott? Van egy daganat a melledben. Hiszed, hogy Isten el tudja azt venni tőled? Igen. Legyen hited és higgyél. Most, mit érintett ő meg?

346 Az asszony, aki megérintette az Ő ruhája szegéjét, a Biblia mondja… Ti, akik meg akarjátok kapni a Bibliát, Ő mondja, „Ő egy Főpap, Akit meg tudunk érinteni a mi fogyatékosságunk (gyarlóságunk, gyengeségünk) érzéseivel.” Nem így van? Ő az a Főpap, és Ő egyenesen itt áll, az emberek Őt érintik meg.

347 Itt van egy kis vékony asszony, aki felemelte a kezét, pontosan itt ül. Soha életemben nem láttam őt, de ő is most megérintett Valamit. Mi volt az. Ő Istenhez imádkozik. Neki is mellkasi problémája van, és gyomor betegsége is van. Isten meggyógyít téged, ha te azt hiszed. Neked muszáj hinni. „Minden lehetséges azoknak, akik hisznek.”

348 Van itt egy ember, aki ott leghátul ül, erre felé fordul, néz erre, (talán a második sorból, jön erre), asztmától szenved. Hiszed azt, hogy Isten meg fog téged gyógyítani, uram? Ha hiszel, akkor Isten meggyógyít téged. Meglesz az, amit kértél, hogyha hiszed Azt.

349 Ott ül egy asszony pontosan itt, rám néz, ősz hajú. Hogyha teljes szívből hiszel… Hiszed? Rendben, a te epehólyag baj el fog hagyni, ha hiszed Azt.

350 Mit gondolsz Arról itt, aki hordágyon fekszel? Hiszed, hogy Isten meg tud gyógyítani téged? Hogyha Isten megmondja, hogy mi a problémád, akkor hiszel Neki? Hogyha hiszel az a rák el fog téged hagyni, és jól leszel. Miért nem kelsz fel és fogod az ágyadat és mész haza? Hiszel? Mindannyian fogtok hinni? Nos, mi van most? Isten azt a hitet behullajtotta a ti szívetekbe? Mindenki itt emelje fel a kezét. Hogyha Isten azt a hitet a Szívetekbe rakta, tegyétek a kezeteket egymásra, egyenesen lent itt a sorok mentén. Tegyétek a ti kezeiteket… Most gyorsan, amíg a Szentszellem mozgásban van, tegyétek a kezeteket egymásra. Az ember fölkelt a hordágyról és szaladgál a széksorok között, imádkozik másokért.

351 Álljunk fel mindannyian és magasztaljuk Istent, mindenki. Nem kell ettől tovább menni. Ez az azonosított Jézus Krisztus, ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké; a te

nyomorúságod, vagy bármi legyen is az. Hogyha hisztek benne, akkor csak álljatok fel most és higgyetek.

352 Mindenható Isten, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene, Jákobnak Istene, küldd ki a Te hatalmadat és gyógyítsad meg ezt az embercsoportot most, a Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Dicsőség Istennek! Isten áldjon titeket.

***